

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság, mint elsőfokú bíróság a 2009. év április hó 27, június hó 04, június hó 30, október hó 01, december hó 10, 2010. év február hó 16, május hó 18, június hó 04, és 2010. év június hó 15. napján megtartott nyilvános tárgyalások alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A 2007. február hó 27. napjától - 2007. július hó 20. napjáig előzetes fogvatartásban volt, azóta szabadon lévő

...vádlott -

b ű n ö s :

emberölés büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés).

A bíróság ezért a vádlottat 9 (Kilenc) év börtönbüntetésre, és 9 (Kilenc) év közügyektől való eltiltásra **í t é l i**.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által 2007. február hó 27. napjától - 2007. július hó 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

A Nógrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj. I/99/2008. szám alatt bűnjelként kezelt tárgyak közül:

- az 1-6. tételszám alatt nyilvántartott vérnek látszó szennyeződéstől rögzített mintákat és fehér színű cigaretta szál **lefoglalását megszünteti, és azok m e g s e m m i s í t é s é t rendeli el;**

- a 7-16. tételszám alatt nyilvántartott sötét színű melegítő nadrágot, fekete színű macskanadrágot, szürkés színű alsónadrágot, fekete műbőr cipőt, szürke kockás hosszú ujjú inget, kékes-szürke zoknit, szürke-bordó csíkozású pólót, bordó-sötétkék

kockás pulóvert, özláb markolatú kést, és 1 db. ruhaszárítót a lefoglalás megszüntetését követően ... szám alatti lakos részére **k i a d n i r e n d e l i**;

- a 17-24. tételszám alatt nyilvántartott nyálkahártya mintát, hajmintákat, és körömmintákat a lefoglalás megszüntetését követően **megsemmisíteni rendeli**;

- a 25-28. tételszám alatt nyilvántartott vékony férfi pulóvert, szürke színű elején fehér-fekete mintával, férfi munkásnadrágot, fehér színű 42-es férfi cipőt /jobb és bal lábas/ a lefoglalás megszüntetését követően ...vádolt részére **k i a d n i r e n d e l i**.

A vádlott köteles az eljárás során felmerült 1.413.311.- (Egymillió-négyszáztizenháromezer-háromszáztizenny) forint bűnügyi költséget a Nógrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala felhívására az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

I.

A Nógrád Megyei Főügyészség B. 432/2007/25. BTÖ. számú vádiratával ...vádlottal szemben 1 rb. a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző és eszerint minősülő és büntetendő emberölés büntette miatt emelt vádat.

A vád tárgyává tett tények lényege a következő volt:

... sértett és ...vádlott jó barátok és ivócimborák voltak.

2007. február 27-én a délutáni óráktól a...szám alatti családi ház konyhájában a vádlott együtt italozott a sértettel. Az este folyamán a vádlott édesanyja több alkalommal kiszólt a konyhában mulatozóknak, hogy halkítsák le az üvöltő zenét, de ennek sem a sértett, sem a vádlott nem tett eleget. A vádlott nehezményezte értett viselkedését, ezért a konyhába visszatérni szándékozó sértettet maga elé nyújtott karjaival a konyha bejáratánál megállította, és megkérte, hogy menjen haza. A sértett ekkor a vádlottra támadt, és ököllel többször megütötte, rugdosta, majd mindketten ráestek a konyhában lévő ruhaszárítóra. Ekkor ...kijött a szobájából és újból hazaküldte a sértettet. Erre ... ideges lett, felkapta a konyhaszekrényből az ott lévő 9,5 cm pengehosszúságú, özláb markolatú kést, és elindult vele kifelé a házból. A vádlott a sértett után ment és az előszobában dulakodás kezdődött közöttük. A kölcsönös ütések és rúgások közepette kimentek a bejáratú ajtón, és haladtak a kertkapu felé.

21 óra 55 perc körüli időben már a kertkapu előtti területen, majd ezt követően azon kimenve a ház előtti útszakaszon folyt a verekedés, melynek hevében a vádlott a

sértettet a tőle elvett özláb markolatú késsel egy alkalommal, - eshetőleg ölési szándékból vezérelve - kisebb erővel mellkason szúrta.

A szúrás következtében a sértett vérezni kezdett, és szitkozódva visszament a családi házba, ahol a konyha előtti folyosón összeesett. A vádlott a sértett után sietett, és miután meglátta a földön fekvő sértettet, és a mellette segítségért kiáltozó ..., telefonon értesítette a mentőszolgálatot. A gyors és szakszerű orvosi ellátás ellenére ... sértett a helyszínen életét veszítette.

... sértett halála a szív szúrt sérülése, heveny belső elvérzés miatt következett be.

II.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a megyei bíróság a következő tényállást állapította meg.

1./

...vádlott az általános iskola 8 osztályának elvégzését követően ipari szakmunkásképző iskolában könnyűszerkezet-lakatos, és ív-és lánghegesztő szakképesítést szerzett. Nőtlen családi állapotú, kiskorú gyermek eltartásáról nem gondoskodik, élettársi kapcsolatban él. Munkanélküli, munkanélküli ellátásban, szociális segélyben nem részesült, alkalmi munkából tartja el magát, havi jövedelme kb. 80.000.- forint. Élettársának havi jövedelme kb. 90.000.- forint. Vagyontalan, tartozása nincs. Büntetlen előéletű, más büntetőeljárás sincs ellene folyamatban.

...vádlott sem cselekménye elkövetésekor, sem a lefolytatott vizsgálatok során nem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában, amely őt korlátozta, vagy képtelenné tette volna cselekménye következményeinek felismerésére, vagy az e felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására.

A cselekmény elkövetése idején közepes fokú - 2,10-2,19 ezrelék közötti - alkoholos befolyásoltság alatt állt, mely szokványos ittasságnak felelt meg. Alkoholos elmezavarra, kóros vagy abortív kóros részegsége utaló adatok vagy tünetek nem merültek fel.

Alkalmi alkoholfogyasztó, az idült alkoholizmus klinikai tüneteivel nem rendelkezik, ezért kényszergyógyításának szükségessége nem merült fel.

A vádlott átlagos értelmi színvonalú egyén, akinél a hangulati-indulati fékek lazaságával jellemezhető személyiségzavar áll fenn, mely sem korlátozó sem kizáró mértékkel nem bír.

Személyiségjellemzője az, hogy érzelmileg sivár, önismereti kontrollja hiányzik, élményvilága sablonos, frusztrációs toleranciaszintje alacsony, így a helyzeti feszültség kiterjesztésével antiszociális, agresszív viselkedésre hajlamos. Jellemző továbbá a pszepdológias meseszövésre, konfabulációra való készttetés, és a szimulálási hajlam.

Közepes fokú ittassága következtében a cselekmény vonatkozásában bizonyos mértékű emlékezetkiesése fennáll, a lényeges momentumokra nézve emlékéanyaga megtartott, azokat színlelési megfontolásból tagadja.

2./

...vádlott 2007. év elején.... szám alatti családi házban lakott édesanyjával, ..., és annak élettársával.

A családban valamennyiükre jellemző volt az alkoholfogyasztás, így a vádlott is ezidőtájt munkanélküli lévén többször fogyasztott szeszesitalt, és a családban a hangos veszekedések, cirkuszok napirenden voltak olyannyira, hogy ezt a szomszédban, illetve a faluban élők is megtapasztalhatták.

2007. februárjában és az azt megelőző időben is a vádlottat a családi házban többször felkereste ... sértett, akivel jó barátok lévén közösen italoztak, ivócimborák voltak, hangosan zenét hallgattak és mulatoztak.

2007. február 27. napján a délutáni órákban már kissé ittas állapotban ... sértett felkereste a vádlottat, és látogatására közel 3,5 liter házi bort is hozott magával. A családi ház konyhájában a vádlott és a sértett elkezdtek italozni, beszélgetni, majd énekeltek, hangosan zenét hallgattak. Időközben hazaérkezett a vádlott édesanyja, majd később annak élettársa is.

19 óra körüli időben ...és ... a vádlott édesanyjának szobájába húzódott vissza tv-t nézni, a konyhában zajló mulatozás és hangos zene azonban mindkettőjüket olyannyira zavarta, hogy nem hallották tőle a tv-t sem. Emiatt az este folyamán ... is kiszólt a vádlottéknak, hogy halkítsák le a zenét, illetve ...- ... kérésére is - szintén többször figyelmeztette a vádlottat és a sértettet, hogy halkabban szórakozzanak.

Egy idő után ...vádlott is megelégtelt a sértett hangoskodó viselkedését, és távozásra szólította fel, majd maga elé tartott kezével megpróbálta kitessékelni a konyhából. ... sértett azonban a vádlott felszólításának nem tett eleget, és ahelyett, hogy eltávozott volna a vádlottra támadt, dulakodni kezdett vele, a konyhában ököllel ütlegelte, melynek hatására a vádlott a konyhai mosogató és sparhelt közé esett be, és feldöntötte a ruhaszáritót. A földön fekvő vádlottat a sértett kézzel tovább bántalmazta, és rugdosta. Ezt követően a vádlott feltápáskodott, ezalatt a sértett elindult kifelé a konyhából, de a vádlott utána ment és kézzel lökdöste kifelé az előszobán keresztül, ily módon a vádlott és a sértett folyamatosan dulakodva haladtak kifelé a házból.

A kölcsönös ütlegelések és rúgások ezt követően az udvaron kívül is folytatódtak a bejárati ajtón kifelé haladva a kertkapun belüli területen, ahol a vádlott ismét a földre került, majd egy alkalomszerűen felkapott követ dobott a sértett felé, mely a kertkapun csattant. A vádlott ezt követően ismét felállt, a sértett után menve a kertkapu előtt az úttesten is tovább dulakodott vele.

21 óra 50 perc körüli időben a ..., szám alatti, a vádlotték házával szemben lévő házból ...szomszéd a vádlott és a sértett kiabálását veszekedését és dulakodását a kertkapu közelében, illetve az úttesten észlelte, mialatt a saját háza kertjéből gépjárművel elinduló ... fiának a kaput kinyitotta, aki azon az ezidő alatt kitolatott.

...és ... szomszédok látták, hogy a vádlott és a sértett közti tettlegesség ekkor véget ért, és ... sértett egyedül, alkoholtól befolyásolt állapotban dülöngélve, de egyébként sértetlenül elindult hazafelé a saját lakása irányába.

Mindketten látták azt is, hogy ezzel egyidejűleg a vádlott visszament saját családi házukba. Ezt követően ... gépjárművel eltávozott, ...pedig hazatért saját házába. Ekkor ...vádlott az elszenvedett bántalmazások miatti elkeseredettségében, illetve a sértett erőfölényének legyőzése érdekében a házban magához vette a konyhaszekrényről a 22,5 cm teljes, 9,5 cm pengehosszúságú, egyélű, a tövénél 17 mm széles őzláb markolatú kést. A késsel ismét kiment a házból, a sértett után indult, aki ezalatt kb. gyalogosan 20 métert tett meg, az úttesten azonban - pontosabban már nem tisztázható okból - visszafordult.

Ezt követően a vádlott és a sértett között a dulakodás az úttesten, a ... számú ház előtt - a kapu előtti betonos rész területén, és az aszfaltos úttesten - tovább folytatódott, melynek során a vádlott egy alkalommal, szemből, álló helyzetben, legalább közepes erővel, felülről lefelé-hátrafelé irányulóan a mellkas bal oldali elülső részén szúrta ... sértettet.

Rövid dulakodás után az elszenvedett szúrás következtében a sértett vérezni kezdett, a sebből a kést kivéve szitkozódva visszament ...ék házába. Az előszoba folyosóján végighaladva benyitott a konyha melletti szobába, ahol ...és ... tv-t nézett. A sértett segítséget kért tőlük, egyik kezét a szúrt sebre szorítva kérte ...tól, hogy jöjjön gyorsan, mert megszúrták. Ezután azonban nyomban a folyosón összeesett, melynek hatására ...és ... a szobájukból kijöve egy rongyot szorítottak a sértett mellkasára. Ekkor ért vissza kintről a házba a vádlott, aki látva a sértett állapotát, 22 óra 05 perckor először, majd 11 óra 12 perckor második alkalommal is értesítette a mentőszolgálatot. Első bejelentése alkalmával közölte a mentőszolgálat diszpécserével, hogy „belevágtam a kést”. A gyors és szakszerű orvosi ellátás ellenére ... sértett 23 óra 08 perckor a helyszínen életét veszítette.

A mentőszolgálat értesítése alapján a helyszínre kiérkezett rendőr-járőröket a vádlott a kapuban várta, majd a járőrök azon kérdésére, hogy mi történt, arccal a kerítésnek fordult és megbilincselését kérte. Az újraélesztés eredménytelensége folytán a sértett halálhírére 23 óra utáni időben a vádlott zavartan viselkedett, és saját szerepét illetően is több, egymással ellentétes tartalmú kinyilatkoztatást tett.

... sértett halálának oka a mellkast ért szúrt sérülés, a szúrt sérülés következtében létrejött szívszúrás, mellüri és szívburki vérgyülem, heveny keringési elégtelenség volt.

... ezen felül a dulakodás, illetve érdes felszínnel történt érintkezés folytán további, önmagában, de összességében is 8 napon belül gyógyuló hámhorzsolásos, hámkarcolásos és zúzódásos sérülést szenvedett el:

- a homlok bal oldalán a szemöldökív középső harmada felett 16 mm hosszú, 5 mm széles harántirányú felületes hámfosztást;
- bal felső szemhéj teljes hosszában 6-8 mm széles sávban tompa erőbehatásra létrejövő bevérzéses sérülést;
- a bal csukló hajlító felszínén a hüvelykujji oldalon 3 x 2 cm-es területen belül 3 db babnyi mélyebb hámfolytonosság megszakítást, hámfosztást, mely érdes felületen való elmozdulástól származott;
- a jobb állkapocsszár középső harmada felett 5 mm hosszú, 1 mm széles, a test hossz tengelyében futó hámkarcolást, mely körömtől származott;
- a bal lábszár alsó harmadának elülső felszínén 2 db egymás mellett elhelyezkedő, 20-25 mm átmérőjű felületes hámhorzsolást, mely érdes felszíntől származott;
- a jobb lábszár felső harmadának elülső felszínén 4 mm átmérőjű hámhorzsolást;
- a bal comb középső harmadának felszínén 2 db közvetlenül egymás mellett elhelyezkedő, 10-12 mm átmérőjű, a talpsík felett 67 cm magasságban elhelyezkedő hámhorzsolást, mely dulakodás közben a felszínhez való ütődés során keletkezhetett;
- a jobb comb középső harmadának hátsó felszínén az előzőekben leírttal azonos magasságban elhelyezkedő babnyi hámhorzsolást;
- a bal lábszár középső harmadának hátsó felszínén 3 cm átmérőjű területen belül több, 2-3 mm átmérőjű, helyenként sávszerű elrendeződést is mutató hámhorzsolásos sérüléseket;
- a bal lábszár alsó harmadának külső felszínén a talpsík felett 14 cm magasságban 10 x 5 mm-es területen szabálytalan szélű felületes hámhorzsolásos sérülést, mely érdes felszínnel történő érintkezés során, illetve dulakodás során keletkezhetett.

A sértetten található egyetlen szúrt jellegű sérülés a mellkas bal oldali elülső részén, az emlőbimbók vonala felett 2 cm-re, a középvonaltól balra 4 cm-re kezdődő, 20 mm hosszú, 6-7 mm-re táguló, harántirányú, babérlevél alakú, felülről lefelé irányuló volt, és a talpsík felett 137 cm magasságban helyezkedett el. A bal oldali V. és VI. borda között, a mellkasfalán áthatoló sérülés felülről lefelé-hátrafelé irányult, és a testfelszínével 45 fokos szöget zárt be, a szúrcsatorna 75 mm hosszúságú volt, a szívburkon keresztül hatolva a jobb kamra hátsó falának izomrostjai között ért véget.

... sértett a halálát közvetlenül megelőző időpontban alkoholos befolyásoltság alatt állt, vérében 2,84 ezrelék etilalkohol-koncentráció volt.

...vádlott ... sértettel való dulakodása során, a sértett kisebb erejű ökölütései, rúgásai, valamint földre esés következtében az alábbi sérüléseket szenvedte el:

- a bal fülkagyló mögött kb. 2 cm átmérőjű, lapos duzzanatot, ezen belül 2 db 4-7 mm-es felületes hámkarcolást;
- bal lapocka belső éle és a gerinc között a lapocka felső harmadában 6 cm átmérőjű halvány szederjes bőrelszíneződést;
- a bal felkar felső harmadának külső felszínén 8x4 cm-es, felülről lefelé, hátrafelé irányuló sávon belül vörhenyes, szederjes elszíneződésekből álló bőrelszíneződést;
- a bal könyök külső felszínén, a végtag hossz tengelyében elhelyezkedő 10x7 cm-es halvány szederjes duzzanatot, melyen belül 7x2 cm-es a végtag hossz tengelyében futó csíkozottságot mutató vonalas hámhorzsolásokat, emellett hátrafelé 4 cm x 4-6 mm változó szélességű felületes hámhiányos sérülést;

- a bal csukló hajlító felszínén 3 db 6-8 mm vonalas hámkarcolást;
- a hát jobb oldalán a lapockacsúcs alatt 6 cm-re 5 cm hosszú, 3-4 mm széles harántirányú hámkarcolást;
- a jobb deltaizom felett 4 cm átmérőjű halvány vörhenyes szederjes bőrelszíneződést;
- a jobb felkar középső harmadában a hátsó-belső felszín határán 3 cm átmérőjű szederjes bőrelszíneződést;
- a jobb könyök külső felszínén 2 cm átmérőjű területen felületes hámhorzsolást;
- a bal comb alsó harmadának külső felszínén 25 x 1-2 mm-es felületes hámhorzsolást.

A vádlott sérüléseinek gyógytartama külön-külön és összességében is 8 napon belüli volt, melyek közül az 1. 2. 3. 7. és 8. sorban leírt sérülések ökölütések és rúgások hatására, az 5. 6. sorban leírt sérülések dulakodás közben, körömtől, míg a 4. és 9. pontban leírt sérülések elesés során, a talajon történt elmozdulás következtében, míg a 10. sorban leírt sérülés ruhaszáritóra való ráesés következtében keletkezhetett. A sérülésekkel kapcsolatban maradandó fogyatékoság, súlyos egészségromlás kialakulása nem volt várható.

III.

A megyei bíróság a tényállás hiánytalan feltárása érdekében lefolytatta a bizonyítási eljárási eljárást.

A vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, ezért a bíróság a gyanúsított kihallgatásai során tett vallomását felolvasás útján tette a tárgyalás anyagává. Tanúként hallgatta ki a bíróság ..., .., ...-,,, ..., továbbá a helyszínen intézkedő valamennyi rendőrt a ... Rendőrkapitányság részéről, míg id. ...né tanú vallomását szintén felolvasás útján tette tárgyalás anyagává, mivel a sértett édesanyja a tárgyaláson egészségi állapota miatt megjelenni már nem tudott.

A vádlott védője a Be. 111. §. (4) bekezdése alapján a vádirat kézbesítésétől számított 15 napon belül indítványozta, hogy a nyomozás során eljáró orvos-elmeorvos és pszichológus, valamint hemogenetikus szakértők mellett más szakértők alkalmazására is sor kerüljön.

Erre figyelemmel a bíróság az ügyben a nyomozás során orvosszakértőként eljáró dr. Berecz András igazságügyi orvosszakértő mellett a Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Kar Igazságügyi és Biztosítási Orvostani Intézete Vezetője által kijelölt dr. Törő Klára és dr. Soós Margit igazságügyi orvosszakértőket, dr. Béla Árpád igazságügyi elmeorvos és Komóczi Mihály pszichológus szakértők mellett az Igazságügyi Szakértői és Kutatóintézet Budapesti Orvosszakértői Intézetének Vezetője által kijelölt dr. Bodor György, dr. Czimmerman Márton igazságügyi elmeorvos és dr. Valkay Zsuzsanna igazságügyi pszichológus szakértőket is szakvélemény adására kérte fel, továbbá a nyomozás során eljáró dr. Lászik András igazságügyi hemogenetikus szakértő mellett a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Kar Igazságügyi Orvostani Intézetének Vezetője által kijelölt dr. Bajnóczki István igazságügyi orvosszakértőt is szakértőként rendelte ki. A bizonyítási eljárás során a tárgyalásra valamennyi szakértőt megidézte és részletesen kihallgatta, az igazságügyi orvosszakértők együttes jelenlétében levetítette a nyomozás során készített bizonyítási kísérletről készített videofelvételt is.

A mentőszolgálat felé tett vádlotti bejelentésről készített hangfelvétel vonatkozásában igazságügyi hangtechnikai szakértőt vont be a bíróság, a szakértő közreműködése révén azonban értékelhető többletinformáció nem született.

Az ily módon lefolytatott bizonyítás eredményét a megyei bíróság a következőképpen értékelte:

1./

A tényállás személyi részét a vádlott személyes előadása, a bűnügyi kérdőjegy adatai alapján állapította meg a bíróság.

Igazságügyi elmeorvos-szakértők írásbeli véleménye és tárgyalási nyilatkozatai alapján állapította meg a bíróság a vádlott elmeállapotára vonatkozó tényállási részt, valamint a vádlott személyiség-szerkezetének főbb jellemvonásait leíró részeket, az alábbiak szerint.

Mind a nyomozás során eljáró dr. Béla Árpád és dr. Berecz András iü. elmeorvos-szakértők, mind pedig a bírósági szakban bevont dr. Bodor György és dr. Czimmermann Márton elmeorvos-szakértők egybehangzó véleményt adtak avonatkozásban, hogy a vádlott sem cselekménye elkövetésekor, sem a vele szemben lefolytatott vizsgálat alkalmával nem szenvedett olyan elmekóros állapotban, amely őt

korlátozta, vagy képtelenné tette volna cselekménye veszélyes következményeinek felismerésére, vagy a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására.

Egyezően nyilatkoztak a szakértők atekintetben is, hogy a vádlott cselekményét közepes fokú alkoholos befolyásoltság állapotában követhette el, az alkohol nála szokványos ittassághoz vezetett, alkoholos elmezavarra kóros vagy abortív kóros részszegsége utaló adatokat, vagy tüneteket a szakértők nem találtak.

Az alkoholos befolyásoltság és a vádlott védekezése körében előadott tényeket értékelve dr. Béla Árpád és dr. Berecz András szakértők kifejtették, a szokványos, közép súlyos fokú alkoholos befolyásoltság a vádlott esetében a cselekményre vonatkozóan emlékezését kisebb részletekre nézve érintheti. Ezek csupán apróbb részletek, vagy az események pontos időbeni meghatározását illetően jelentkeznek, a lényeges események, a meghatározó történések, a dolgok egymásutániságában való emlékezése megtartott, amennyiben e körben lényegesebb részletek hiányoznak, úgy abban manipulatív törekvések lelhetők fel.

E véleménnyel egyezően állapította meg dr. Bodor György és dr. Czimmermann Márton, hogy a vádlott közepes fokú ittassága következtében bizonyos emlékezetkiesése a cselekmény vonatkozásában valószínűleg fennáll, de a lényeges momentumokra biztosan emlékszik, azokat színlelési megfontolásból tagadja. A védelem a vádlott cselekmény bekövetkezését követően tanúsított magatartása - kiérkező rendőr-járőrök kérdésére, hogy mi történt arccal a kerítésnek fordult és megbilincselését kérte -, majd a sértett halálhírére zavartan viselkedett, hol elismerte, hol tagadta felelősségét, lottószámokat sorolt, ügyvéd-orvos foglalkozású személynek adta ki magát - kapcsán alkoholos elmezavarra hivatkozott, illetve úgy vélte, hogy evonatkozásban a szakértők véleménye nem teljesen egyértelmű.

A bíróság szerint ezen védelmi hivatkozás az alábbiaknál fogva nem alapos.

A bíróság a tárgyaláson valamennyi, az ügybe bevont szakértőt részletesen kihallgatta, ha a szakértők hivatalos elfoglaltságuk miatt egyszerre a tárgyaláson megjelenni nem tudtak, úgy a szakértő-társ a korábbi nyilatkozatát és véleményét a bíróság a tárgyaláson felolvasás útján ismertette a másik szakértő előtt, vagy a tárgyalási jegyzőkönyvet megküldte a felkészülés érdekében. /49. sorszám alatti átirat/ Így valamennyi szakértő a másik szakértő véleményének ismeretében, valamint a saját szakértő-társa nyilatkozatának birtokában adhatott további tárgyalási véleményt. Dr. Béla Árpád és dr. Berecz András szakértők véleménye kategorikus volt, a vádlott közepes fokú alkoholos befolyásoltságát tekintve a szokványos ittasság értékelésében, kóros részszegséget, abortív patológiás részszegséget kizárták.

Írásbeli szakvéleményében dr. Bodor György és dr. Czimmermann Márton szakértők szintén kategorikusan nyilatkoztak arról, hogy alkoholos elmezavarra, kóros vagy abortív kóros részszegsége utaló adatokat vagy tüneteket nem találtak.

Dr. Czimmermann Márton szakértő a tárgyalás során a védelem kérdésére, mely szerint a vádlott azon viselkedése, hogy a cselekményt követően össze-vissza beszélt, minek a rovására írható, illetve hogyan függ ez össze az alkoholos befolyásoltsággal, azt véleményezte, hogy nem állt rendelkezésre pontos adat tekintetben, hogy az alkohol a vádlott szervezetében mely időpontokban milyen fázisban, felszívódási vagy kiürülési szakban volt-e még.

Álláspontja szerint az alkoholos befolyásoltság érintette a vádlott önkontrollját - kevésbé hagyta kibontakozni manipulatív személyiségjegyeit -, majd később amikor az önkontrollja már működni kezdett átértékelte az általa elmondottakat, és védekező álláspontra helyezkedett.

Dr. Bodor György iü. elmeorvos-szakértő - dr. Czimmermann Márton szakértő véleményének ismeretében - a tárgyaláson kifejtette ugyancsak védői kérdésre, hogy az ittas állapot is lényegében egy tudatzavart állapot, ámde olyan speciális tudatzavart állapot, amely elmeszakértői szempontból sem korlátozó sem kizáró tényezőként nem értékelhető szokványos ittasság esetében. Kifejtette, hogy a vádlott magatartásának változása a cselekményt követően összefüggésben állhat azzal, hogy a védekezés szempontjai felmerültek benne, és nagy valószínűséggel ezen célt szolgáló módon adta elő a történeteket. Lehet továbbá a cselekmény után egy regresszív állapot következménye, hiszen hosszabb ideig tartó időszakról van szó, amíg a rendőrök kiértek, a helyszínen intézkedtek, ezidő alatt a vádlott felfoghatta, hogy mi történt, és kerülhetett regresszív állapotba, illetve emellett egy védekező magatartás jelent meg a részéről. A viselkedés-változást, mint folyamatot értékelve a szakértő elmondta továbbá, hogy az ittasság következtében a tudati állapot is folyamatosan változhat az agressziótól az aluszékonyságig, az alvásig, a tudati éberségi szint tehát hullámzóan változik.

Lehet, hogy egyik időszakban valaki rendezettebben viselkedik, lehet, hogy a másik időszakban pedig szétesettebben. Jelen ügyben is ez figyelhető meg, de ettől ez még egy szokványos ittasság körébe tartozó viselkedésforma.

/7. B. 131/2008/51. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 4-5 oldal/

Fentiek figyelembe vételével tehát a szakértők a vádlott ittasságának megítélése körében sem volt ellentmondás, a kóros részegséget, abortív patológiás részegséget egyértelműen a szakértők kizárták.

Az elmeorvos-szakértők emellett véleményüket a bevont igazságügyi pszichológus szakértői vélemény megállapításaira, valamint a vádlott pszichológus szakértő által feltárt személyiségjegyeire figyelemmel kiegészítették azzal, hogy a vádlott meghatározó történéseket előadó védekezésében ügyeskedő, manipulatív törekvések fedezhetők fel.

A szakértők megállapításai szerint a vádlott átlagos értelmi színvonalú egyén, akinél a hangulati-indulati fékek lazaságával jellemezhető személyiségzavar áll fenn, mely azonban sem korlátozó, sem kizáró mértékkel nem bír. Személyiségének jellemzője

az, hogy érzelmileg sivár, önismereti kontrollja hiányzik, élményvilága sablonos, a helyzeti feszültség kiterjesztésével antiszociális agresszív viselkedésre hajlamos.

Dr. Valkay Zsuzsanna igazságügyi pszichológus szakértő az elvégzett tesztvizsgálatok eredményeként kifejtette, hogy pszepdológias meseszövésre, konfabulációra utaló jeleket fedezett fel, a képzetáramlás jellegzetességei jelezték e körben a pszepdológias jellegű gátlástalanságot, és a konfabulációk lehetőségét.

Komóczy Mihály és dr. Valkay Zsuzsanna pszichológus szakértők véleménye alapján az elmeorvos-szakértők utaltak arra is, hogy a vádlott lényeges momentumokra vonatkozó emlékanyaga biztosan megtartott, azokat színlelési megfontolásból tagadja. A védekezése körében előadott különböző vallomás-változtatásokban manipulatív törekvések figyelhetők meg.

Végezetül szükséges utalni arra, hogy valamennyi szakértő véleménye egyezett atekintetben is, hogy a vádlott és a sértett között lezajlott cselekmény során a vádlott normál indulati állapotban cselekedett, kóros, patológias indulatra utaló adatok esetében nem merültek fel.

A vádlott alkoholos befolyásoltságának mértékére vonatkozó tényeket a bíróság a vérévételi jegyzőkönyv adatai, és az ennek alapján készült orvosszakértői vélemény alapján állapította meg. Az elmeszakértők hangsúlyozták ezen túlmenően, hogy a vádlott alkalmi alkoholfogyasztó, az idült alkoholizmus klinikai tüneteivel nem rendelkezik, ezért kényszergyógyításának szükségessége sem merült fel.

2./

A tényállás történeti részét a bíróság az alábbi bizonyítékok tartalma és értékelése révén határozta meg.

A bizonyítási eljárás lefolytatása során a megyei bíróság a következő szempontok figyelembe vételével járt el.

...vádlott a nyomozás során tett gyanúsított kihallgatásai alkalmával részletes, feltáró jellegű vallomást tett, mely vallomásában a bűnösségét és a terhére rótt cselekmény elkövetését mindvégig tagadta.

A sértett szűrt sérüléseinek keletkezését illetően ennek során legalább háromféle különböző magyarázattal szolgált, melyekben a korábbi vallomásaiban előadott tényeket és körülményeket is többszörösen módosította.

A vádlotti védekezés tisztázása során ezért a megyei bíróságnak meg kellett vizsgálnia a bizonyítékokat abból a szempontból, hogy azok mely részleteiben alkalmasak a különböző vádlotti védekezés alátámasztására, illetve az abban előadott tények cáfolására.

Mindemellett a megyei bíróság feladatát képezte a vádlotti védekezésben előadottaktól függetlenül a valós történések sorrendjének megállapítása, a cselekmény menetének pontos felderítése, illetve annak tisztázása, avagy megnyugtató kizárása, hogy az elkövetésben a vádlotton kívül álló más személy szerepet játszhatott-e.

A./

...vádlott első gyanúsított kihallgatása alkalmával a nyomozás során tagadta, hogy megszurta volna ... sértettet. A sértetthez fűződő kapcsolatáról elmondta, hogy ... jó barátja volt, sokat segített neki, alkalmoszerűen meglátogatta, és ilyenkor közösen szeszesített fogyasztottak. Ezek csak baráti iszogatások voltak, korábban közöttük semmiféle probléma nem volt.

A cselekmény napjáról, 2007. február 27-éről elmondta, hogy a délutáni órákban egyedül tartózkodott otthon, amikor a sértett felkereste, aki már ekkor ittas állapotban volt. Ajándékba mintegy 3,5 liter házi bort hozott magával, ezért elkezdtek közösen iszogatni, beszélgetni, és közben a családi ház konyhájában zenét hallgattak, énekelgettek. Az este folyamán hazaérkezett az édesanyja, és annak élettársa is, akik bevonultak a saját szobájukba. Egy idő után ... egyre ittasabb állapotba került, a vádlott szerint szemtelenül viselkedett, cigarettát kért az édesanyjától, aki egy idő után megkérte, hogy menjen haza. A sértett ekkor azonban nem távozott el, hanem visszajött a konyhába, ahová a vádlott már nem akarta beengedni, elé állt, két karját maga elé nyújtotta, és szintén hazaküldte. Erre a sértett rátámadt, ököllel megütötte, lábbal rugdalta, ezen ütései a fejét, hátát, fülét érték, leesett a földre a mosogató és a sparhelt közé. Miután feltápáskodott, a sértett hirtelen kifordult a konyhából, és a vádlott előadása szerint közben felvette a konyhaszekrényen lévő özláb nyelű kést, és kezében a késsel elindult kifelé a házból. A vádlott utána ment, kézzel lökdöste kifelé, amikor a bejárati ajtóhoz vezetett folyosón a sértett ismét visszafordult és nekitámadt. A kést nem látta egyik kezében sem, mindkét kezével feléje hadonászott a sértett, mialatt ő továbbra is tuszkolta kifelé, és így haladtak ki a házból a teraszra. A kertkapu irányába haladva a sértett ütései a vádlott előadása szerint már egyre erősebbek és intenzívek lettek, a bejárati kapunál ismét a földre esett a vádlott, majd ezután tuszkolta a sértettet kifelé, de közben ő nem ütötte, nem rúgta meg ...et. Így kerültek ki a házuk előtti útszakaszra, ahol a vádlott szerint felgyorsultak az események. A sértett továbbra is folyamatosan ököllel ütött és rugdosott, majd az úton a vádlott ismét elesett, és az enyhén feléje dőlő és hadonászó sértettet a lába rúgásaival próbálta meg magától távol tartani. Ekkor már látta azt is, hogy a sértett valamelyik kezében megvillant a kés pengéje. Nem tudta megmondani, hogy a sértett melyik kezében fogta a kést, csak arra emlékezett, hogy a kezeivel csapkodott, a lábaival pedig rugdalt, és azt érezte, hogy a sértett a bal könyökét megvágta.

Miután az aszfalton feltápászkodott, azt látta, hogy a sértett nagy léptekkel megindult visszafelé a ház irányába, további szitkozódások közepette, bement a házba és rögtön ő is utána ment. Amikor beért azt látta, hogy a sértett a konyha előtti folyosón fekszik, az édesanyja pedig sikoltozik, és azt mondja, hogy azonnal szólni kell a mentőknek. Ezután ő értesítette a mentőket, akik rövid időn belül meg is érkeztek.

E vallomása alkalmával kijelentette, hogy az egész dulakodás alatt a kés az ő kezében soha nem volt, és egyáltalán nem tudott nyilatkozni arra, hogy a sértett a szúrt sérülését mikor és milyen körülmények között szerezte.

A vádlott második, folytatólagos gyanúsított kihallgatását maga kérte azzal, hogy szeretné korábban tett vallomását megváltoztatni. Ez alkalommal a korábbi gyanúsított kihallgatásáról felvett jegyzőkönyvet áttanulmányozva azt a részét egészítette ki vallomásának, amikor azt adta elő, hogy ... egyszer megvágta a bal könyökét és ezt követően mi történt. A kiegészítése szerint nem tudja pontosan, hogy miért, a rúgásai miatt esett-e ki a kés a sértett kezéből, de ő azt egy hirtelen mozdulattal - hogy ne hogy érte nyúljon a sértett - megfogta, a pengéjét fogva tovább vonszolta magával a földön, úgy, hogy háttal volt a sértettnek. Rémületében, félelmében, hogy a kés minél távolabb, a lehető legtávolabb kerüljön tőlük, hirtelen mozdulattal magától hátrafelé dobta a kést nem azzal a szándékkal, hogy a sértettben kárt okozzon, hanem azért, hogy minél távolabb kerüljön a kés. Előadása szerint lehet, hogy amikor hátradobta a kést, akkor sérült meg

Ezen kiegészítés kapcsán a nyomozó hatóság további kérdést intézett hozzá, melyre előadta, hogy amikor hátra dobta a kést, akkor a sértett a háta mögött állt. Ő maga folyamatosan az ... út irányába nézett, a sértett pedig hátulról rugdosta őt, és ő szintén rúgásaival próbálta távol tartani a sértettet magától. Amikor érezte, hogy megvágta őt a késsel rugdosás közben, nem tudja, hogy ennek hatására-e eshetett ki a kés a sértett kezéből. Melléje esett le a földre, felvette jobb kezével, miközben négykézláb volt a földön. Továbbvonszolta magát, továbbra is rugdosott hátrafelé a lábával, már félig felemelkedő helyzetben volt a térdelésből, félig felállt, meggörnyedt testtartásban volt. Ekkor hajította hátra a kést a jobb kezével, a bal válla fölött keresztben, a kés pengéjét fogta, pontosan a lapját, nem az élét és így dobta hátra közepes erővel. Ezután nem nézett hátra, hanem még ebben a görnyedt testtartásban vonszolta magát előre tovább, pontosan nem tudja, de talán 3-4-5 lépést, és ekkor tekintett hátra. Ez után következett az vallomása szerint, hogy a sértett szitkozódások közepette indult el a házhoz, a kapun beérve folyamatosan mondta a magáét, hogy „Szemét! Szemét!” Kérdésre előadta továbbá, hogy nem látta ezt követően a kést miután hátra dobta, utána sem, és nem látta azt sem, hogy a sértett vérzett volna.

...vádlott ezt követően 2007. április hó 26. napján saját kézzel írt levelet intézett a nyomozó hatósághoz, az ügy előadójának. Ebben az önvallomásban saját korábbi életéről, barátnőjéhez fűződő kapcsolatáról vallott, illetve az édesanyja és az édesanya élettársa életkörülményeiről. Hivatkozott arra, hogy otthon napirenden voltak a

cirkuszok, mert az anyja élettársa egy munkakerülő, élősködő alkoholista. Továbbra is azt adta elő, hogy nem tudja elképzelni, hogy hogyan vagy milyen módon szerezte a sértett a szúrt sérülését, magát ártatlannak vallotta és arra kérte a nyomozó hatóságot, hogy otthon, a helyszínen hallgassák ki. Ennek hatására folytatólagos gyanúsított kihallgatására került sor 2007. május 11-én, ahol az általa írt levél becsatolását követően a tényleges történéseket illető korábbi előadását ismételten és jelentősen módosította.

Ennek lényege szerint, amikor a sértett és ő kiért a ház kapujához, még a kapun belül a földön elesett, ekkor vette észre ... kezében a kést. A sértett ütései és rúgásai hatására került a földre, féloldalt feküdt a jobb oldalán a földön, és mindkét kezét a feje elé téve védte a fejét a rúgásoktól és ütésektől. ... feléje dőlt, érezte, hogy megvágta a bal könyökét a késsel. Erre megfordult a sértett, és a kiskapu felé indult. A vádlott felállt, és mindkét kezével lökdöste a sértett hátát, hogy menjen kifelé. A sértett kiment a kiskapun, a vádlott belül maradt és becsapta a kaput. ... megfordult, szemben álltak egymással, a sértett a kapun kívül, ő a kapun belül. Nem tudja megmondani, hogy melyik kezében, talán jobb kezében volt a sértettnek a kés.

Így, hogy a kés az egyik kezében volt, mindkét kezével a sértett megfogta a kaput, a kapu rácsait, és mindkét kezével rángatta a kaput, mert be akart jönni, vissza az udvarra. Kettőt vagy hárman ránthatott rajta erőteljesen befelé, kifelé.

A kapu be volt szorulva, valószínű a nyelve beakadhatott. A vádlott már indult volna befelé a házba, megfordult, így háttal volt a kapunak. Ekkor valahogy kinyílt a kapu ... rángatására, és mivel befelé az udvar felé nyílik a kapu, érezte, hogy az nekicsapódott hátulról az egyik sarkának. Abban a pillanatban, ahogy meglökte a lába a kaput, lépett egyet vagy kettőt, hátranézett és látta, hogy ... ott állt a kapuban, előre hajolva, meggörnyedt testtartásban. Jobb kezét a mellkasa bal oldalára szorította, és azt mondta, hogy „Megvágtam magam”. Erre azt mondta neki, hogy „Persze a kezedet”. Közben nyúlt a kapuért, hogy behajtsa vissza, ő pedig úgy vélte a bal kezével megfogta a jobb csuklóját és annál fogva rántotta maga felé, ekkor is nála volt a kés a másik kezében. Kirántotta a vádlottat a sértett a kapun kívülre, így kikerültek az útra, a házuk elé. Mindkét kezét vállmagasságban egyenesen maga előtt tartva próbálta a sértettet magától távol tartani, ebben a helyzetben fogta egyik kezével a sértett a jobb csuklóját, ő pedig bal kezével a sértett másik kezét, hogy ne bírjon hadonászni a késsel.

... ugyanúgy emelte fel a két kezét, ahogyan ő a sajátját, így ebben a helyzetben álltak egymással szemben. A sértett még kettőt vagy hármat belerúgott, mindkét lábán, a sípcsontján érezte a rúgásait, meg a térdén. A rúgások közben elengedték egymást, a vádlott megfordult az ... út, azaz a vasútállomás irányába, közepes léptekkel megindult ebbe az irányba a villanyoszlopig elment, kb. 15-20 lépést, 10-15 métert távolodott el. Elmondása szerint azért nem a házba ment vissza, mert a sértett állt közel a kapuhoz, és nem mert visszamenni. Az oszlopnál megfordult, ... pedig a szembe szomszédék háza előtt a hídnál állt ekkor, oldalt feléje, előre görnyedt

testtartásban. Kb. 5-6 másodperc múlva a sértett elindult a kapun befelé az ő házukba. Sérülést nem látott rajta, és arra gondolt, hogy a kezét vághatta meg valahol. A sértett visszament a házba, a késsel a kezében. Ezután ő is utána indult a házba, amikor kinyitotta a bejárati ajtót és bement, abban a pillanatban sikítást, ordítást hallott az édesanyjától, aki orvosért kiáltott, a sértett ekkor már a folyosón feküdt. Az édesanyja egy rongyot szorított a sértett mellkasára, a vádlott is letérdelt a sértett mellé és azt mondta az édesanyjának, hogy „Megvágta magát édesanyám, megvágta magát, az édesanyja pedig azt kiabálta, hogy „Ezt ne mondd fiam, ezt ne mondjad”. Ekkor megkérdezte az édesanyjától, hogy „Börtönbe akartok csukadni?”, aki erre nem felelt, majd a vádlott elindult kifelé a házból és telefonon értesítette a mentőket.

Elmondta továbbá, hogy az édesanyja iménti megjegyzéséből arra következtetett, hogy meg akarnak szabadulni tőle.

A nyomozó hatóság azon kérdésére, hogy ha ... sértett saját magát vágta meg a késsel, akkor a vádlott ezt miért nem közölte rögtön az eljárás megindításakor, azt válaszolta, hogy „teljesen ki volt borulva, és édesanyjának az az egy mondata, hogy „Ne mondd ezt fiam” annyira fáj neki, hogy vállalta a börtönt még akár ártatlanul is.

2007. július 06-án megtartott folytatólagos kihallgatása alkalmával a nyomozó hatóság a vádlott elé tárta a különböző vallomásváltoztatásait, és nyilatkoztatta arra vonatkozóan, hogy kétszer, két különböző módon miért változtatta meg előadását, illetve a három variáció közül melyiket tartja fenn. Ez alkalommal a vádlott kijelentette, hogy a legutolsó, 2007. május 11-i gyanúsított ki hallgatása során elmondottakat tartja fenn. Vallomása változtatásának kétszeri indokául arra hivatkozott, hogy úgy érezte, hogy az édesanyja meg akar tőle szabadulni, de nem tudja miért. Ezért nem az igazságot mondta el, mert ő is meg akart szabadulni otthonról édesanyja hatására, és második vallomásában sem az igazat mondta el, hanem még jobban magára vállalta az egészet, majd harmadszorra döntött úgy - miután beszélt a pszichológussal és levelet kapott a barátnőjétől -, hogy elmondja az igazat, miszerint ... sértett magát vágta meg, amikor a kaput lökdöste késsel a kezében.

Vallomása szerint továbbá a sértett kétszer vagy háromszor rúgta meg őt közepes erővel, térden sípcsonton, ő viszont semmilyen módon nem bántalmazta. Kérdésre előadta ismét, hogy ... a kapu rángatása közben jobb kezében fogta a kést, mindkét kezét vállmagasságban, egyenesen elől tartotta maga elé, úgy, hogy fogta mindkét kezével a kiskapu rácsait. A kést a nyelénél fogta, felülről lefelé tartotta, ily módon a késnek a pengéje, hegye lefelé, a föld felé nézett.

Ezen előadására figyelemmel a nyomozó hatóság kérdést intézett hozzá arról, hogy ha amennyiben a sértett vállmagasságban maga elé tartotta a kezét, miközben a kaput lökdöste és úgy fogta nyelénél a kést, hogy annak a hegye a föld felé nézett, hogyan vághatta meg magán a mellkasán a késsel, a vádlott azt válaszolta, hogy amikor maga felé rángatta a kaput, akkor ránthatta magára a kést is.

Ezen vallomására figyelemmel ismét kérdést intézett hozzá a nyomozó hatóság felidézve korábbi vallomásának azon részletét, hogy a sértett a kapun kívül állt és vissza akart menni az udvarra, ezért rángatta a kaput. A vádlott úgy nyilatkozott továbbá, hogy a kapu befelé, az udvar felé nyílik, ezért is ütötte meg a sarkát, mivel ő bent állt az udvarban, a kapun belül. A kérdés ezt követően arra vonatkozott, hogy amennyiben a kapu befelé nyílik az udvar felé, és a sértett be akart menni az udvarra, úgy miért rántatta kifelé is a kaput, illetve hogyan tudta kifelé, maga felé rángatni, ha az befelé nyílik.

Ezen kérdés hatására a kihallgatás további részében - meghatalmazott védő tanácsára - ...nem válaszolt egyetlen további kérdésre sem, a vallomástételt az ügyben a továbbiakban megtagadta.

Ezt követően a nyomozás során 2008. február 14-én, 20 óra 25 perc kezdettel a szám alatt bizonyítási kísérlet megtartására került sor, melyen a vádlott vállalta a közreműködést, a nyomozó hatóság tagjain kívül jelen volt továbbá dr. Berecz András ü. orvosszakértő is.

E bizonyítási kísérlet során a vádlott bemutatta azon gyanúsítottai vallomásában előadott verziót, amely mellett a 2007. május 11-i, illetve 2007. június 06-i kihallgatása alkalmával kitartott.

Fentieken túlmenően a vádlott tárgyalási szakban a vallomástételt megtagadta, a bizonyítási eljárás során észrevételt is csupán egy alkalommal tett, melyben ártatlanságát hangoztatta.

A megyei bíróság az előzőekben ismertetett vádlotti védekezést - így azon harmadik variációt mely szerint ... sértett a kapu rángatása közben saját magát vágta meg, illetve szúrta szíven - az alábbi mérlegelés eredményeként nem fogadta el.

B./

A 2007. február hó 27. napjának délutáni történéseit illetően a vádlott vallomásában részletesen előadta, hogy ... sértett már ittas állapotban volt, amikor meglátogatta őt családi házukban és ez alkalommal még további 3,5 liter házi bort is hozott magával. Elismerte, hogy régebb óta ivócimborák voltak, többször előfordult, hogy közösen italoztak, mulatoztak, hangosan zenét hallgattak.

E napon a késő délutáni óráktól kezdődően a családi házuk konyhájában beszélgettek, énekelten, hangosan zenét hallgattak, miközben elfogyasztották a sértett által hozott alkoholt. Nem vitatta a vallomásában a vádlott azt sem, hogy az este folyamán hazaérkezett édesanyja,..., és annak élettársa ... kifogásolták a konyhában való hangos mulatozást, és emiatt mindketten többször figyelmeztették is őket.

A tárgyalás során a vádlott édesanyja, ...a vallomástételt megtagadta, így a nyomozás során tett vallomása sem volt bizonyítékként felhasználható. ..., ...élettársa ezen előzményeket érintően a vádlotti vallomással lényegileg egyező előadást tett. ... a nap folyamán szintén fogyasztott már alkoholt, így miután egész nap szám alatti műhelyében dolgoztatott, estefelé ment át élettársához, ...hoz az ő lakására. Megérkezését követően 20 óra körüli időben élettársával együtt visszahúzódtak annak szobájába, és tv-t néztek. Tanúvallomása megegyezett a vádlottéval avonatközásban is, hogy a hangos mulatozás miatt ő is és ...is többször kiszólt a konyhában tartózkodó sértettnek és vádlottnak, hogy halkítsák le a zenét. Miután az ő figyelmeztetése eredménytelen maradt, külön megkérte még ... is, hogy szóljon rá a vádlottékra, akik az este folyamán nem vitásan őt is megkínálták még a házi borral.

Az utcában lakó szomszédok közül tanúként kihallgatott ...tanú vallomása alapján határozta meg a tényállás azon részét a bíróság, mely szerint az előzőekben leírt hangos zenehallgatás, italozás és szórakozás máskor is előfordult a vádlottéknál, és ezt a faluban élők az esetleges cirkuszokkal, veszekedésekkel együtt ugyancsak tapasztalták.

A vádlott gyanúsítottai vallomásainak vonatkozó része, valamint ... tanúvallomása alapján megállapítható volt, hogy 2007. február 27. napján este 20 óra utáni időben, a cselekmény elkövetésének időpontjáig ... sértett közelében, vele együtt a lakásban a vádlotton kívül ...és ... tartózkodott.

A vádlott elkövetésben játszott szerepének tisztázása során - figyelemmel többszöri vallomásváltoztatásaira is - szükséges volt a bizonyítási eljárás során az elkövetés helyének és idejének pontos meghatározása, és ehhez képest a vádlott édesanyja és ... a tartózkodási helyének behatárolása révén kizárni annak a lehetőségét, hogy a vádlotton kívülálló más személy ... sértettet szíven szúrhatta volna.

E kérdés vizsgálata során a megyei bíróság a poligráfus szaktanácsadói véleményeket, a tanúként kihallgatott ... vallomását, ... tanúvallomását, a helyszíni szemle jegyzőkönyvének adatait, és az ehhez kapcsolódó hemogenetikus szakértői véleményeket értékelte bizonyítékként.

B/1.

A nyomozás során bevont poligráfus szaktanácsadó - a lehetséges elkövető kiválasztása érdekében - poligráfus vizsgálat alá vetette a vádlottat, ..., valamint ...t. Az ennek eredményeként született szaktanácsadói véleményekből kitűnően az általános kérdések tesztjében ... egyértelműen negatív eredményt produkált, a tesztek során nem regisztráltak megtévesztésre utaló jeleket ... egyik kritikus kérdésre adott válasza esetében sem. A kérdések között szerepelt ... illetve saját magának az elkövetésben játszott szerepére vonatkozó kérdés is.

...poligráfos vizsgálata során saját maga szerepét illetően ugyancsak határozottan negatív választ adott, evonatkozásban megtévesztésre utaló jeleket ugyancsak nem tapasztaltak. Egyértelműen pozitív eredmény, amely ... lehetséges elkövetőkénti szerepét igazolta volna, a vádlott poligráfos vizsgálata alkalmával sem született.

Erre figyelemmel a bíróság részletesen kihallgatta ...át, aki elmondta, hogy a poligráfos hazugságvizsgálatnak az általános kérdéssor kapcsán kb 85 %-os a validitása. Mivel jelen ügyben a nyomozás akkori szakaszában nem merültek fel olyan körülmények, amelyek az általános kérdéssor mellett csúcsfeszültség-teszt alkalmazását is lehetővé tették volna, ezért csupán ezen eredmények álltak rendelkezésre. A vizsgálati eredmények értékelése kapcsán a tanú elmondta, hogy az elkövetéskori alkoholos állapot volt olyan körülmény, amely a teszteredményeket jelentősen befolyásolta. Mivel ugyanis ha komoly alkoholos befolyásoltság alatt állt az adott személy a vizsgált cselekmény időpontjában, attól függetlenül, hogy elkövette-e vagy sem a bűncselekményt, utóbb a poligráfos vizsgálat során nem váltható ki belőle olyan hatás, amelyet utóbb fiziológiás változásként detektálni lehet. Jelen esetben is erről volt szó. Az alkoholos befolyásoltság folytán a vizsgált személy nem emlékszik pontosan a részletekre, olyan részletekre, hogy esetleg milyen időben és hogyan zajlott, és esetleg az alkoholos befolyásoltság mértékétől függően más emlékképek is előkerülhetnek, amelyek a vizsgált személy esetében jobban rögzültek. Így fordulhatott elő jelen esetben az, hogy a vádlott emlékképei között jobban megmaradhatott az, amikor a mentőszolgálat értesítését megelőzően a sértett fölött édesanyját látta segítségnyújtás közben, ezen emlékképe kiválthatta azt a reakciót esetében, amely szerint az édesanyjára gyanakodott. Ezzel párhuzamosan pedig komoly alkoholos befolyásoltsága miatt nem emlékezhetett pontosan arra, hogy hogyan szúrta meg a sértettet.

A tanú vallomásaiban kifejezett védői kérdésre - amely arra vonatkozott, hogy a vádlott esetleg manipulálhatta-e a poligráfos vizsgálat eredményét - az alkoholos befolyásoltságot jelölte meg olyan okként, amely jelen ügyben nem adott egyértelmű vizsgálati eredményt. Hangsúlyozta a tanú ugyanakkor, hogy a megvizsgált két másik személy, ...saját szerepét illetően egyértelmű negatív, megtévesztés nélküli válasza, ... teljes negatív, megtévesztés nélküli eredménye - olyan értékelhető többletinformáció, amely további következtetésekre nyújthat alapot.

B/2.

A megyei bíróság ... tanúvallomását minden tekintetben meggyőzőnek, és szakmailag megalapozottnak ítélte. A szaktanácsadói vélemények, és a tanú vallomása alapján ezen felül a bíróság ... személyét ítélte olyannak a mérlegelés során, aki megbízható vallomást tud tenni a valós történések megállapítása érdekében. ... a poligráfos

vizsgálat eredményeként egyértelműen kizárható volt a lehetséges elkövetők sorából, másfelől pedig nem fűződött érdeke ahhoz, hogy ne az igazságot mondja el.

... nyomozás során tett tanúvallomása alkalmával előadta, hogy a vádbeli napon 20 óra körüli időben érkezett meg élettársához, ...hoz, már kissé ittasnak érezte magát, mert a délután folyamán ő is szeszesitalt fogyasztott. ...szobájában a tv-t nézték, mialatt a konyhában szórakozott a vádlott és Egy alkalommal ő maga is kiment, és rájuk szólt, hogy fejezzék be a szórakozást, ne bömböltessék a magnót, mert már pihenni szeretnének, ő azonban hiába mondta, a vádlotték tovább folytatták „dajdajozást”. Ezt követően kb. 4-5 perc múlva szólt az élettársának, hogy most már ő is figyelmeztesse őket, ...ki is ment, szintén szólt nekik, hogy hagyják abba, majd visszajött a szobába és becsukta az ajtót. Ezután azonban továbbra is ordított a magnó, a tv-t is alig lehetett hallani tőle. Valamennyi idő elteltével vallomása szerint ezt követően ... benyitott az ajtón a szobába, és csak annyit mondott, hogy „gyere gyorsan, mert megszártak!”, és eközben jobb kezével a bal mellkasát fogta. Majd összeesett a folyosón, a szobaajtó előtt és itt feküdt hanyatt. Erre ... kiment, mondta az élettársának, hogy gyorsan adjon valamilyen lepedőt vagy rongyot, aki egy lepedőt adott elő, majd együtt kimentek a folyosóra, és ezt próbálták meg rászorítani a sértett mellkasára. Kb 1-2 perccel azután, hogy a sértett benyitott a szobába, ... azt látta, hogy ... kintről bejött a folyosóra, ő ekkor éppen a vérzést próbálta leszorítani ... mellkasán. A vádlott odament hozzájuk, azt mondta a sértettnek, hogy „... ne hülyéskedjél, nehogy meghaljal itt nekem”, majd felszólították a vádlottat, hogy gyorsan hívjon mentőt. A vádlott kiment a folyosóról, és csak amikor megérkeztek a mentősök, akkor jött vissza, ezalatt a sértett végig eszméletlen volt, és nem lehetett vele beszélni.

... tárgyaláson történt kihallgatása alkalmával nyomozati vallomásai egyes részletei elétárasát követően is fenntartotta a vallomásában előadottakat, és ezt megelőzően lényegileg azzal egyezően mondta el saját szavaival is a tapasztaltakat. Nyomozati vallomásából kitűnik azonban, hogy a nyomozás során kevésbé részletesen hallgatták ki a saját illetve ...tartózkodási helyére, helyzetére vonatkozóan azon időpontra vetítve, amikor a sértett a szúrást elszenvedhette. E kérdésnek azonban döntő jelentősége volt abból a szempontból, hogy akár ..., akár ...töltött-e valamennyi időt egymástól függetlenül ellenőrizetlenül akkor, amikor a sértettet megszárták.

... tanúvallomása határozott, több alkalommal a kifejezett erre irányuló célzatos kérdésekre is egybehangzó volt atekintetben, hogy a kérdéses időben ...-al együtt ...szobájában tartózkodtak, azt egyikük sem hagyta el, azután, hogy külön-külön figyelmeztették a vádlottat és a sértettet a hangoskodások miatt, vagyis mindketten a szobában tartózkodtak akkor, amikor ... benyitott hozzájuk, hogy segítséget kérjen tőlük, mert megszárták.

A tárgyaláson a tanú önmagától mondta el, hogy „Mi az ágyról felkeltünk, és mondtam az élettársamnak, hogy hozzon valami ruhadarabot, hogy rászorítom a mellkasára./26. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal/

Ismételt kérdésre megerősítette, hogy ...ott volt mellette az ágyon, amikor ... bejött a szobába. /26. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldal/

Elmondta továbbá, hogy miután felkelt az ágyról, hogy megnézzé mi történt, mivel ... be sem lépett a szobába, szinte utána nyomban csörömpölés hallatszott, mert elvágódott az előszobában, látta, hogy hanyatt fekszik kint az előszoba kövezetén, a kezét elvéve a mellkasáról látszott, hogy véres a keze, és a mellkasán is sok vér volt. Ekkor élettársával közösen megpróbáltak neki segítséget nyújtani, de eredménytelenül, és ezt követően jött be ... a házba.

... vallomása végig következetes, határozott és egyértelmű volt atekintetben is, hogy az elszenvedett szúrást követően elsőnek ... sértett jött vissza a házba, segítséget kért tőlük, elvágódott a folyosón, majd ezt követően jött be kintről a vádlott, és ezután hívták a mentőket.

Megvizsgálva a többször módosított vádlotti védekezés elemeit, elmondható, hogy a vádlott a nyomozás során egyetlen alkalommal sem vitatta azt, hogy a cselekmény helyszínén jelenlévő személyek közül ő volt az, aki a sértettel tettelegességbe torkolló konfliktusba keveredett, és a megváltoztatott vallomásában előadott legutolsó verzió szerint csupán „jelen volt, amikor a sértett véletlenül a kapu rángatása közben saját magát szúrta meg.

... előzőekben ismertetett vallomásából kitűnően elsőnek ... sértett jött be a házba kívülről a lakásba, és nyitott be hozzájuk a szobába segítséget kérve azzal, hogy megszúrták, majd ezt követően 1-2 perccel később jött be kintről a vádlott. E vallomás alapján egyértelmű az is, hogy mialatt ... sértett a szúrást elszenvedte, ... és ...együtt tartózkodott, az ágyon tv-t néztek, ezalatt az idő alatt a szobát egyikük sem hagyta el, ennél fogva lényegében a cselekmény időpontjára nézve ... alibit igazolt ...számára is, kizárva ezáltal mind saját magát, mind pedig ... a lehetséges elkövetők sorából.

Fentiek alapján a megyei bíróság ténybeli következtetést vont le arra nézve, hogy - ha és amennyiben bűncselekmény történt - annak elkövetője kizárólag ...vádlott lehetett.

Ezt követően szükséges volt megvizsgálni, hogy a halálos sérülést a sértett a helyszín mely területén szerezhette, erre időben mikor, mely cselekménysor folyamányaként kerülhetett sor, végezetül pedig tisztázandó volt, hogy a vádlott által előadott verziókat is figyelembe véve önkezűség avagy idegenkezűség állapítható-e meg.

C./

Az elkövetés helyének meghatározása során a bíróság a helyszíni szemle jegyzőkönyv adataiból, igazságügyi hemogenetikus szakértői vélemények tartalmából, valamint az orvosszakértők írásbeli véleményeiből és tárgyalási vallomásából indult ki.

A nyomozóhatóság 2007. február hó 28-án a kora hajnali óráktól kezdődően tartott helyszíni szemle.... szám alatti családi házban, illetve annak környezetében. A helyszín leírásából kitűnik, hogy a vádlott által lakott családi ház egyszintes, sátozott, a ház előtt lévő egy nyomsávos összefüggő viszonylag jó minőségű aszfalttal borított úttest található. A családi ház utcafronti része vaskerítéssel van elhatárolva, a kerítés mögött található a ház előtt előkert. A ház utcafronti oldalán az udvar bejárat kapuja a telek bal oldalán helyezkedik el, egy egyszárnyas befelé nyíló vaskapu, közvetlen mellette balra egy kétszárnyas vaskapu található, és a kapu előtt az utca felől 1,5 x 4 méteres alapterületű betonozott rész van kialakítva.

A helyszíni szemle rögzítette, hogy a bejárat kaputól a .. úton, az ... út felé tekintve kezdetben az ... felé út felé állva, az útburkolat bal oldala, majd középső részén cseppenéses jellegű vérszennyeződés helyezkedett el. A bejárat kaputól az ... út irányába az úton 12,3 méterre, az úttest középső részén látható legutolsó vércsepp szennyeződést jelölték 1. számmal, rögzítették továbbá, hogy a kaputól nézve 8 méterre, az úttest közepén kb. 120 cm-es átmérőjű körben szintén ujjbegynyi nagyságú, enyhén csipkézett szélű cseppenéses jellegű vérszennyeződések láthatók. /nyomozati iratok 239. oldalának 20., 221. oldalának 1. 2. számú fényképfelvételei/

Leírták továbbá, hogy az egyszárnyas bejárat kapu előtt a már részletezett betonplaccon szintén forintnyi nagyságú cseppenéses jellegű vérszennyeződések láthatók, majd a bejárat kaputól a ház bal oldali falsíkja irányába vezető betonozott járdán folyamatosan 30-50 cm távolságonként a járda középvonalába egyforintos nagyságú csipkézett szélű vérszennyeződés vezet egészen az épület bejáratáig. /nyomozati iratok 290. oldal 76. számú kép/

A szemle rögzítette továbbá, hogy a ház bejáratán belépve a folyosón a linóleumon szintén 3 db, kb 20 forintos nagyságú csipkézett szélű vérszennyeződés helyezkedik el, illetve hasonló jellegű szennyeződések vezetnek a folyosó jobb oldali belső sarkában lévő ajtó irányába, melyen belépve jutunk a ház közlekedő helyiségébe, a közlekedő linóleummal borított talaján pedig hanyatt fekvő helyzetben volt található az elhalt sértett. /nyomozati iratok 329. oldal 110. számú kép/

A helyszíni szemle során a közlekedő helyiség bal oldali belső sarkában lévő nyitott ajtóban - mely egy szobába vezetett - a szobahelyiségben, közvetlenül a küszöb előtt pengével a szoba irányába találták fel az özláb markolatú vérrel szennyezett kést, melyet 8. számmal jelöltek és bűnjelként lefoglaltak. /nyomozati iratok 359. oldal 139. és 140. számú kép/

A helyszíni szemle során feltalált cseppenéses jellegű vérszennyeződések közül a nyomozó hatóság mintákat biztosított, és azokat hemogenetikai szakértői vizsgálatnak vetették alá.

A nyomozás során bevont igazságügyi hemogenetikus szakértő feladatát képezte egyebek mellett annak megállapítása, hogy az úttestről, a kapu elől, a járdáról és a teraszcsoportról rögzített és bűnjelként lefoglalt vérnek látszó szennyeződések közül rögzíthető olyan biológiai anyagmaradvány, melyből összehasonlító vizsgálat céljára DNS profil nyerhető, ha igen, az ... sértettől, ... vádlottól vagy más idegen személytől származik-e.

A nyomozás során keletkezett szakértői vélemény szerint a már felsorolt helyekről biztosított minták emberi eredetű vérszennyeződések voltak, ezek egyedi azonosításra alkalmasnak bizonyultak, és azok néhai ... sértettől származtathatók.

A védelem indítványára a tárgyalás keretében bevont, a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Kar Igazságügyi Orvostani Intézetének Vezetője által kijelölt dr. Bajnóczki István igazságügyi hemogenetikus szakértő által készített, 16. sorszámmal rendelkező szakértői vélemény tartalma teljességgel megegyező eredményt hozott a megismételt vizsgálat alkalmával a nyomozás során készített szakértői vélemény fenti megállapításával.

Az egyező szakértői vélemények tartalma és a helyszíni szemle során rögzített nyomok alapján megállapítható, hogy a cseppenéses jellegű vérszennyeződést, emberi eredetű biológiai anyagmaradványt az előzőekben felsorolt helyszíneken kizárólag ... sértettől származót rögzítettek.

Minthogy a vádlott mind a bizonyítási kísérlet alkalmával, mind pedig gyanúsítottai vallomásai alkalmával a sértett részéről feléje irányuló nagyszámú, többszörös, általa elmondottak szerint jelentősebb sérülésekkel járó bántalmazás sorozatról számolt be - mialatt vallomása szerint ő a sértettet lényegében semmilyen módon nem bántalmazta - a bíróság a igazságügyi orvosszakértők véleménye alapján és tárgyalási meghallgatása révén tisztázta, hogy a vádlott, a sértett, avagy mindkettőjük szenvedett-e a rendelkezésre álló leletek és orvosi adatok tanúsága szerint olyan külsérelmi nyomban megnyilvánuló sérülést, amely a helyszínen a külvilág számára is észlelhető módon vérzéssel járt volna.

... sértett a nyomozás során dr. Berecz András igazságügyi orvosszakértő által készített szakértői véleményben részletesen felsorolt külsérelmi nyomokban megnyilvánuló - így a homlok bal oldalán, bal felső szemhéj területén, a bal csukló felszínén, jobb állkapocsszár középső harmada felett, a jobb könyök hajlatban, bal lábszár alsó harmadában, míg a jobb lábszár felső harmadában, a bal comb középső harmadának hátsó felszínén, jobb comb középső harmadának hátsó felszínén, bal lábszár középső harmadának hátsó területén, bal lábszár alsó harmadának külső felszínén, jobb térdhajlatban - hámhorzsolásos és zúzódásos sérüléseket szenvedett el.

Ezen felül a sértett mellkasi szúrt sérülést szenvedett el, mely sérülés volt az a szakértő véleménye szerint, amely a külvilág felé is észlelhető módon vérzéssel járt. E sérülésről a szakértő kifejtette, hogy kifelé és befelé egyaránt vérzett, de a belső vérzés nagyobb intenzitású volt, mivel a vérzés elsősorban a szív sérüléséből származott. Az elkövetés helyszínén ezért nem kellett nagyobb vérnek lennie, mivel a külső vérzés egy részét a ruházat is felfogta. Figyelembe veendő továbbá, hogy a cselekménysor dinamikusan zajlott le, tehát a sértett huzamosabb ideig nem egy helyen tartózkodott, hanem folyamatosan helyet változtatott.

A helyszíni szemle kapcsán utalt az orvosszakértő arra, hogy elsősorban az úttesten volt vérszenyveződés, de nem zárható ki, hogy maga a szúrás a kapu közelében történt, hiszen a sértett közben eltávolodhatott addig, amíg a ruházat átítatása után a vér a földre lecseppent. Másodpercekben nem határozható meg, hogy ez időben mikor következett be, de mindenképpen egy percen belülre tehető.

Az elszenvedett szúrást figyelembe véve azt követően a szakértő véleménye szerint a sértett még cselekvőképes volt, mozgásképtelenné válásához - eszméletvesztéséhez - akár több perc is szükség lehetett, tehát a sértett a szúrás elszenvedése után orvosszakértői szempontból még bemehetett a lakásba és ott beszélhetett, majd ezt követően eshetett össze.

A nyomozás során többszöri kiegészítést követően megszületett orvosszakértői vélemények után a bíróság által bevont Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Kar Igazságügyi és Biztosítás-Orvostani Intézet Vezetője által kijelölt dr. Soós Margit igazságügyi orvosszakértő készített másik orvosszakértői véleményt az ügyben. A szakértői vélemény tartalma minden lényeges kérdést tekintve megegyezett dr. Berecz András szakértő véleményével.

Így egyezett véleménye a sértett vérző sérülésének külvilágban megnyilvánuló jellemzői tekintetében is, vagyis abban, hogy az ilyen jellegű sérülés elsősorban befelé vérzik. Ezt igazolta a boncolás során a mellüregben és a szívburokban talált jelentősebb vérmennyiség, a bal mellüregben 1600 ml vér volt látható, kifelé viszonylag kevesebb mennyiségű vérzés kellett, hogy történjen. A szívburok vérrel való megtelése után pár perc múlva jelentkezhet kifelé a vérzés, illetve a test mozgatásakor. A vérvesztést követően fokozatosan alakul ki a beszűkült tudatállapot, ez idő alatt tudatos mozgásra is képes lehet az egyén, a további vérvesztést követően esik össze és alakul ki az eszméletvesztés, majd következik be a halál.

A tárgyaláson együttesen is kihallgatott szakértők véleményüket fenntartották, majd dr. Berecz András kérdésre kifejtette, hogy a sértetten lévő kisebb hámsérülések nem véreztek, hanem a mellkasi sérülés, amelynél a mellkasi lágyrészek tompítják a vér kilökődésének erejét, másrészt a sértett ruházata is felfogta, a ruházat átítatódik vérrel és abból kezd csöpögni kifelé. Az utcán rögzített vércseppek ebből származhattak, és nem egyéb sérülésektől.

A helyszíni szemle adatainak ismeretében, a fényképfelvételeken rögzített állapotot figyelembe véve a bíróság nyilatkoztatta az orvosszakértőket arról, hogy orvosszakértői szempontból valószínűsíthető-e az, hogy ezen a területen szenvedte el a sértett a szűrt sérülését.

Dr. Berecz András elmondta, hogy a kaputól távolodva is bizonyos távolságra észlelhetők vérszennyeződések, önmagukban a vércseppekből nem lehet megmondani, hogy pontosan melyik részterületen az aszfalttal borított úttesten, avagy a betonozott részen, annak a nagyobb valószínűsége, hogy valahol a kapuhoz közelebb eső területen. Orvosszakértői szempontból nem valószínű, hogy a lakáson belül szenvedte volna el a vérző sérülést a sértett, mivel ez esetben részben kifelé menet, részben pedig befelé menet kellett volna vérszennyeződéseknek lennie, és ez esetben akkor a járdán - ami a lakás és a kapu között van - nagyobb számú vércseppeknek kellett volna keletkeznie, mivel ez esetben ezt az utat legalább kétszer tette volna meg a sértett. /48. sorszámú tjkv. 23-24. oldal/

A szakértők iménti megállapításaival, valamint a helyszíni szemle során rögzített nyomokkal teljesen összhangban állt ... tanú vallomásának azon részlete, mely szerint ... benyitott hozzájuk az ajtón a szobába, annyit mondott, hogy „gyere gyorsan, mert megszúrtak”, miközben jobb kezével a bal mellkasát fogta, majd összeesett a folyosón, és ehhez képest kb 1-2 perc telt el, hogy azt látta, hogy ... kintről bejött a folyosóra, ő ekkor éppen a vérzést próbálta leszorítani a sértett mellkasán. ... tanúvallomásából is kitűnően a vádlott és a sértett a házon kívül tartózkodott közvetlenül azt megelőzően, hogy a sértett vérző sérülésével bejött a lakásba és segítséget kért tőlük.

Sem e tanúvallomással, sem pedig a már részletezett objektív adatokkal nem állt ellentétben a vádlott azon védekezése, amely szerint a sértett valamilyen módon a házon kívül, az úttesten, illetve a kapu rángatása közben sérült meg. A nyomozás során elmondott második verziója szerint a ház előtti aszfaltos részen tartózkodtak, amikor ő maga az ... út irányába lépett, a sértett pedig hátulról rugdosta őt, és miközben négykézláb mászott a földön, félig felemelkedő helyzetben, hátra hajította a kést, majd a sértett szitkozódások közepette indult el a házhoz és a kapun beérve folyamatosan mondta a magáét.

Ezen vallomását módosította akként, hogy a sértettel egymással szemben álltak, ő a kapun belül, a sértett a kapun kívül, és ahogy a kapu rángatása közben az kinyílt, a kapu hátulról nekicsapódott az egyik sarkának, majd ahogy a lába visszalökte a kaput, utána látta, hogy a sértett jobb kezét a mellkasára szorította, és azt mondta, hogy megvágtam magam.

A felidézett bizonyítékok tartalmából a megyei bíróság a helyszíni szemle jegyzőkönyv adatai, az orvosszakértői vélemények és a szakértők tárgyalási

vallomása, továbbá ... tanúvallomása, és az ezekkel egyébként ellentétben nem álló tényre vonatkozó vádlotti előadásrészek - alapján a bíróság tényként azt állapította meg, hogy ... sértett mellkasi szúrt sérülését a ... szám alatti családi ház kapuján kívül eső területen, valahol a betonozott járda és az aszfaltos úttest területén - pontosabban a hely nem határozható meg - szenvedte el.

D./

A megyei bíróság ezt követően vizsgálta, hogy a sértett a legsúlyosabb sérülését mely cselekménysor eredményeként, időben mikor szerezhette. E kérdés külön vizsgálatát az indokolta, hogy a vádlott védekezésében - mindhárom variációban - a közte és a sértett közötti dulakodás és tettelegesség-sorozatot egyetlen cselekménysorként, egységes egészként adta elő, amely úgy indult, hogy ... sértett a konyhában rátámadt. A vádlott a bizonyítási kísérlet alkalmával igen részletesen bemutatta és előadta a sértettel történt dulakodásának egyes mozzanatait, így azt, hogy miután a vádlott a konyhában a figyelmeztetést követően az eltávozni nem akaró sértettet ismételtelen nem akarta beengedni, eléje állt, két karját maga elé nyújtotta, mire a sértett rátámadt, ököllel megütötte, lábbal megrugdalta, ütései a hátát, fülét, fejét érték, beesett a mosogató és a sparhelt közé, feldöntve a ruhaszáritót. Miután feltápáskodott a sértett elindult kifelé, kézzel lökdöste ...et ki a házból, aki visszafordult és ismét nekitámadt és így haladtak kifelé a házból a teraszra.

A vádlott vallomása szerint a kertkapu irányába haladva a sértett folyamatosan ütlegette őket, ütései egyre erősebbek, intenzívebbek lettek, majd a bejárati kapunál ismét földre esett, majd kikerültek a ház előtti útszakaszra is, és ezt követően sérülhetett meg valamilyen módon a sértett. Vallomásában nagyszámú nagy erejű, többszörös bántalmazásról beszélt, amely őt érte a sértett részéről, annak ellenére, hogy ő a sértettet különösebb módon nem bántalmazta.

Vallomásának a később kifejtettek szerint igen lényeges eleme volt a késsel összefüggésben a kés előkerülésének mikéntjére vonatkozó részlete, valamint azon állítása, hogy az ő kezében a kés soha nem volt. Vallomása szerint a konyhában kibontakozó legelső dulakodás alkalmával, miután ő beesett a földre a mosogató és a sparhelt közé és feldöntötte a ruhaszáritót, és miután a sértett megrugdalta, feltápáskodott és a sértett ekkor indult kifelé a konyhából, mialatt magához vette a konyhaszekrényen lévő özláb nyelvű kést és kezében a késsel elindult kifelé a házból. A bizonyítási kísérlet alkalmával a nyomozóhatóság megkísérelte tisztázni, hogy az ezt követő lökdösődés, dulakodás és verekedés sorozat alatt a kést a sértett hol és hogyan tarthatta magánál, hogyan foghatta, hová tehetette, ha nála volt, miért nem vette elő.

A vádlott e vonatkozásban is ellentmondásosan nyilatkozott, egyfelől akként, hogy a sértett a kezében tarthatta a kést, talán a kabátja ujjában, de akár zsebre is tehetette, majd utóbb kiegészítette vallomását azzal a mozzanattal, hogy vele szemben egy

alkalommal használta is amikor a könyökét megvágta vele. Ehhez képest a kés előkerülésének további alkalma volt az, amikor a kapu rángatása közben állítólagosan a sértett a kést a kapu rácsához fogta úgy, hogy az hegyével a föld felé mutatott.

D/1.

A vádlotti előadás valóságtartalmának vizsgálata körében az ütések, rúgások számát, azok súlyosságát érintő körben a sértett boncolásáról készült jegyzőkönyv adatain alapuló igazságügyi orvosszakértői vélemények, valamint a vádlott személyes vizsgálatán alapuló orvosi látlelet adataiból készített orvosszakértői véleményekből, és a szakértők tárgyalási nyilatkozataiból határozta meg a bíróság a tényállás vonatkozó részét.

E körben dr. Berecz András által készített szakértői vélemény, valamint dr. Soós Margit szakértő véleménye egyezően a sértett testének területéről 1-15 pontban rögzítette a feltárt külsérelmi nyomokat, melyek közül a 15. egy korábbi műtét maradványa, a 6. és 8. szám alatt pedig orvosi beavatkozás nyoma. Ezeken felül a szakértők részletezték, hogy;

- a homlok bal oldalán egy 10 mm x 5 mm-es hámhorzsolás volt található, dulakodás, érdes felszínhez történő ütődés során keletkezhetett;
- a bal felső szemhéjon 6-8 mm széles sávban bevérzéses elszíneződést, mely tompa erőbehatásra keletkezhetett,
- a bal csukló hajlító felszínén 3 db babnyi hámfolytonosság-megszakítást, hámfosztást, mely érdes felületen való elmozdulástól származott;
- jobb állkapocsszár középső harmada felett körömtől származó hámkarcolást;
- a bal lábszár alsó harmadának elülső felszínén 20-25 mm átmérőjű 2 db felületes hámhorzsolást, mely érdes felszíntől származott;
- a jobb lábszár felső harmadának elülső felszínén 4 mm átmérőjű hámhorzsolást;
- a bal comb középső harmadának felszínén 2 db , egymás mellett elhelyezkedő 10-12 mm átmérőjű horzsolást, mely dulakodás közben a felszínhez való ütődés során keletkezhetett;
- a jobb comb középső harmadának hátsó felszínén babnyi hámhorzsolást;
- bal lábszár alsó és középső harmadának külső illetve hátsó felszínén hámhorzsolásos sérüléseket rögzítettek.

A tárgyaláson dr. Berecz András szakértő kifejtette, hogy ezen sérülések összesen 13 db különálló és különböző területen elhelyezkedő sérülések voltak, ezek néhány mm-es vagy 1-2 cm-es sérülést jelentettek, létrehozásukhoz kisebb mértékű erőbehatás elegendő volt. Dulakodás, egymás rángatása, kisebb erejű ütések, odakapások révén keletkezhettek.

Kérdésre kifejtette továbbá a szakértő, hogy a boncolás során a sértett belvizsgálata alkalmával a lép tokja felett repedés volt található, ez nem járt a lép tokjának átszakadásával, de utóbb a szövettani vizsgálat is a lép területén további sérülések elváltozást igazolt.

Mindezek alapján cáfolható a vádlott azon védekezése, mely szerint ő semmilyen módon nem bántotta a sértettet.

Ezzel szemben a vádlott védekezése során arra hivatkozott, hogy a sértett részéről számos, nagy erejű ütés és rúgás érte a fején, a lábán, lapocka tájékán, nagy erővel ütötte, verte őt a sértett, ahol csak bírta.

„... engem sokszor megütött a konyhában, azt pontosan nem tudom megmondani, hogy hányszor, de mint mondtam a fejemet ütötte, a tarkómnál is, mindkét fülemnél, így ütéseit a fületem is érték. A hátamat lapocka tájékán ütötte, mindkét lapockámnál, ahol érte. Ököllel ütött mindkét kezével. Rúgni a lábamat rúgta többször is, mindkét lábamat a térdeimnél és a combjaimnál előről. Közepes erővel ütött és rúgott engem, nem tudom pontosan, hogy melyik lábával rúgott. Eközben a konyhaajtóból bekerültünk a konyhába, ekkor történt, hogy ráesetem a ruhaszárítóra, az felborult én pedig a mosogató és sparhelt közé estem a földre. Amikor a földre kerültem ... még fölém hajolt és továbbra is ütött engem ököllel.

Én ütései elől a kezemet keresztben felemeltem a fejemhez, hogy védjem a fejemet, így ütései mindkét csuklóm belső részét, mindkét alkarom belső részét és mindkét könyökömet találták el. Ekkor is többször megütött engem. Talán egyszer vagy kétszer belerúgott a talpamba is, de nem tudom melyik talpamba."

/nyomozati irat 1347. oldal utolsó, 1348. oldal 1. bekezdés/

„A kapunál is többször ököllel megütött ..., de nem tudom már melyik kezével és többször meg is rúgott. Elég nagy erejűek voltak az ütések és a rúgások, elég fájdalmasak voltak. Amikor még álló helyzetben voltam, akkor mindkét vállamat ütötte és a bal karomat, mert akkor is azzal védtem a fejemet, az egyik lábamat, nem tudom pontosan melyiket, sípcsonton rúgta. Mint mondtam az ütései és rúgásai következtében kerültem a földre, jobb oldalamra és mindkét kezemet a fejem elé téve védtem a fejem. ... ekkor a bal könyökömet ütötte és rúgta meg, valamint bal combomat a térdem fölött rúgta meg. Majd ekkor vágta meg bal könyökömet a késsel." /Nyomozati irat 1350 oldal 2. bekezdés/

Fenti vallomásrészleteket a bíróság a szakértő elé tárta, és nyilatkoztatta a szakértőket arról, hogy az orvosi adatok a vádlott védekezését mennyiben támasztják alá.

Ezzel párhuzamosan a védelem arra hivatkozott, hogy a vádlott személyes vizsgálata az őrizetbe vételét követően nem kellő időben történt meg, illetve ismételt vizsgálatára lett volna szükség, hogy valamennyi elszenvedett sérülése rögzíthető legyen.

A bíróság e körben a vádlott védekezését és az ehhez kapcsolódó védelmi érvelést nem fogadta el.

A vádlott sérüléseiről ugyancsak igazságügyi orvosszakértői vélemény készült, amelynek alapjául számos előzményi adat szolgált.

A vádlotton őrizetbe vételét követően, 2007. február hó 28-án 3 óra 55 perckor ellátásra jelentkezését követően rendőr-járőr kíséretében dr. Bükkerdő Pál ügyeletes orvos vizsgálta meg, és az általa tapasztalt sérülésekről, elváltozásokról orvosi látleletet állított ki /nyomozati iratok 1031-1032 oldal/

Ezen túlmenően a vádlottat 2007. február 28-án 7 óra 10 perckor a ... Rendőr-főkapitányság Egészségügyi Osztályán dr. Berecz András iü. orvosszakértő személyesen is megvizsgálta, és maga is orvosi látleletet állított ki. /nyomozati iratok 1033-1037 oldal./

Ugyanezen a napon a ...Kórház Traumatológiai Osztályán a vádlott bal könyökéről röntgenfelvétel is készült, melyen törés nem volt látható. Ezen felül az orvosszakértő a bűnjelvizsgálat keretében az elkövetés eszköze mellett a vádlott lefoglalt ruházatát is megvizsgálta, valamint a bűnjelként lefoglalt 1 db kihajtható szobai ruhaszáritó állványt is.

Mindezen előzményi adatok ismeretében a szakértő írásbeli szakvéleményében 12 külsérelmi nyomban sorolta fel a vádlotton található sérüléseket, melyek közül az utolsó mindkét csuklón bilincstől származó bőrelszíneződés volt, a 11. pont alatt jobb lábszár középső harmadában leírt sérülés pedig nem friss sérülés volt.

Ezen felül a szakértő a bal fülkagyló mögött 2 cm nyomásra érzékeny duzzanatot, ezen felül 2 db felületes hámkarcolást, a bal lapocka belső éle és felső harmada területén 6 cm átmérőjű halvány szederjes bőrelszíneződést, a bal felkar felső harmadának külső felszínén 8 x 4 cm-es felülről lefelé irányuló vörhenyes szederjes elszíneződésből álló területet, a bal könyök külső felszínén a végtag hossz tengelyében elhelyezkedő halvány szederjes 10 x 7 cm-es duzzanatot, emellett hátrafelé 4 cm x 4-6 mm-es felületes hámhiányos sérülést, a bal csukló hajlított felszínén 3 db vonalas hámkarcolást, a hát jobb oldalán a lapockacsúcs alatt 3-4 mm széles harántirányú hámkarcolást, a jobb deltaizom felett 4 cm átmérőjű halvány vörhenyes bőrelszíneződést, a jobb felkar középső harmadának hátsó-belső felszínén 3 cm átmérőjű szederjes bőrelszíneződést, a jobb könyök külső felszínén 2 cm-es felületes hámhorzsolást, a bal comb alsó harmadának külső felszínén pedig 25x1-2 mm-es felületű hámhorzsolást írt le.

E sérülések gyógytartama külön-külön és összességében is 8 napon belüli volt.

A szakértő nyilatkozata szerint e sérülések közül az 1. 2. 3. 7. és 8. pontban leírt sérülések ökölütések és rúgások hatására, az 5. és 6.pontban leírt sérülés dulakodás közben körömtől, míg a 4. és 9. pontban leírt sérülés pedig elesés során a talajon való

elmozdulás következtében, a 10. pedig a ruhaszáritóra való ráesés következtében keletkezhett.

A vádlotti védekezés elétárását követően a szakértői a tárgyaláson azt vallotta, hogy mind a vallomás, mind pedig a bizonyítási kísérlet során a vádlott igen nagy számú rúgást említett, amik az alsó végtagjait érték. Ezzel szemben a vizsgálat során csak a bal comb alsó harmadában volt egy 25 x 1-2 mm-es hámhorzsolás, egyéb sérülés pedig az alsó végtagok területén nem volt. Egyetlen erőbehatás volt igazolható tehát az alsó végtagok területén, szemben azzal a nagy számú rúgással, amiről ő beszámolt. Voltak sérülések a vállakon, könyökön, a háton a deltaizom felett, valóban érte őt e területeken is erőbehatás, de számban mégsem annyi, mint amennyit ő említett.

Véleményezte továbbá a szakértő, hogy a vádlott jobb láb sípcsontján semmilyen külsérelmi nyom nem volt, ezért az azt a területet ért nagy erejű külső erőbehatás szakértői szempontból kizárható, hiszen ez egy olyan csont felett elhelyezkedő vékony lágyrész területe, ahol egy erőteljes rúgásnak mindenképp nyoma kell, hogy maradjon. Voltak zúzódásos sérülések a bal lapocka tájékán is, elszíneződés a bal felkaron és könyökön, ezeken a területeken valóban érhetett nagyobb erőbehatás a vádlottat, azok száma azonban nem felel meg az általa elmondottaknak.

A vádlott vallomásából, a bal fül mögött, illetve a lapocka tájékon mindkét oldali zúzódások voltak azok, melyek orvosszakértői szempontból alátámaszthatók.

Az írásbeli szakértői vélemény és tárgyalási nyilatkozatát követően dr. Soós Margit ü. orvosszakértői a tárgyaláson csatlakozott dr. Berecz András szakértő véleményéhez, azzal teljes mértékben egyetértett. Maga is kifejtette, hogy a látlet és az előzményi adatok alapján nem igazolhatók a vádlottat ért nagy erejű erőbehatások, nincsenek rajta durva sérülések.

Külön vizsgálódás tárgyát képezte a bíróság részéről az, hogy akár a vádlotton, akár a sértetten késtől származó sérülés fellelhető volt-e.

Egyértelmű az, hogy ... sértett testfelületén - a szúrást leszámítva természetesen - egyik kéz vonalában sem, sem a csukló tájékán vágott, metszett jellegű, késtől származó sérülés nem volt található.

A vádlott védekezésében utóbb előkerült momentumként arra hivatkozott, hogy még mielőtt a sértett a bejáratú vaskapun kiment volna az útestre, az udvaron a földre került és ez alkalommal a sértett a kezében lévő késsel őt egy alkalommal a könyökén megvágta.

A vádlotton található külsérelmi nyomok közül a bal könyök tájékon nyomásérzékeny, duzzadt, vörhenyes, hámhiányos terület került leírásra. Mindkét szakértő írásbeli véleményében már egyértelműen nyilatkozott arról, hogy ez a sérülés érdes felszínnel való érintkezés során keletkezhett, elesés, talajjal történő érintkezés kapcsán.

A tárgyaláson a szakértők kérdésre határozottan, egybehangzóan és kategórikusan kijelentették, hogy ez a hámsérülés nem késtől származó, éllel rendelkező tárgytól származó sérülés.

Azon kérdésre, hogy orvosszakértői szempontból igazolható-e, hogy a sértett a vádlottal szemben kést használt, bármilyen dulakodás során és ezzel a vádlottnak sérülést okozott, dr. Soós Margit szakértő kategórikusan kijelentette:

„Ő rajta biztos nem volt éles eszköztől származó sérülés”./48. sorszámu tjkv. 17. oldal utolsó előtti bekezdés/

Ezzel egybehangzóan nyilatkozott dr. Berecz András iü. orvosszakértő is.

D/2.

A valós történések meghatározása során döntő jelentősége volt annak, hogy a vádlott és a sértett közti tettelegességnek és dulakodásnak a házon kívül zajló eseményeknek egy részét teljesen kívülálló, független szemtanúk is észlelték.

A vádbeli időben a vádlotték házával szemben lakott szám alatt ..., fiával ...-al együtt....-t kihallgatták a nyomozás során 2007. február hó 28-án hajnali 1 óra 30 perces kezdettel is, tehát az eseményeket követő rövid idővel, később a fiát, majd pedig a bíróság előtt mindketten részletes vallomást tettek. A vallomásaikban mutatkozó kisebb eltérések tisztázása érdekében szembesítés lefolytatására, illetve a tanúk együttes kihallgatására is sor került a tárgyalás alkalmával.

...nyomozás során tett vallomásában elmondta, hogy mind a vádlottat, mind pedig a sértettet ismeri, ...ék a szembe szomszédai, velük köszönő viszonyban vannak.

2007. február 27-én az esti órákban otthon tartózkodott fiával együtt. Határozottan emlékszik az időpontra, vagyis arra, hogy 21 óra 50 perc volt, amikor a fia elindult a házból barátnőjéhez a munkahelyére, aki aznap este 22.00 óráig dolgozott. A fia kiment a házból a kocsihoz, ami a ház melletti udvaron állt, ő ekkor kikísérte és segített nekik az elindulásnál. Miközben a kaput nyitotta, hogy a fia ki tudjon rajta tolatni, azt látta, hogy a házuk előtti útszakaszon két férfi dulakodik. A ház előtt égett az utcai lámpa és az udvarukon is, ezért felismerte a két férfit, akik közül az egyik ... volt, a másik pedig a vádlott. Ekkor figyelmeztette a fiát, hogy ne szóljon bele a dulakodásba, illetve maradjon ki a történésekből. Majd nyomozati vallomása az alábbiak szerint folytatódott:

„Ez után azt láttam, hogy ... elindul fölfelé az úton. ... pedig ment vissza a házuk felé. Én úgy emlékszem, hogy nem szóltak egymáshoz semmit. A fiam ezután elindult a barátnőjéért, én pedig bejöttem a házba.” /Nyomozati irat 867. oldal 1. bekezdés/

Ezután azt vallotta, hogy már csak a villogó kék fényre lett figyelmes az utcában, illetve a fia és barátnője 22 óra 45 perc körül értek haza, amikor is azt látta, hogy a vádlottat a rendőrök bilincsben kocsiba ültették, majd a beszélgetésből azt tudta meg, hogy ...-t megszurta, és olyanokat kérdezett, hogy ugye nem halt meg, miközben a kocsiba ültették.

A nyomozó hatóság kérdésére részletezte az általa tapasztaltakat akként, hogy amikor a házból kiment a vádlotték kapujában álltak a vádlott és a sértett, talán a kaput csapkodták, azt is látta, hogy egyik a kapun kívül, a másik kapun belül állt. Miközben ő nyitotta ki a saját kapujukat, majd azt látta, hogy a két férfi álló helyzetben egymással szemben össze van kapaszkodva az úton a házuk előtt, a két ház közötti részen kb. félúton. A tanú megjegyezte még azt is, hogy a fiának elég óvatosan kellett kitolatni az udvarból, hogy ne hogy elüsse őket. A tanú észlelte, hogy a vádlott és a sértett össze vannak kapaszkodva, lökdösték egymást, majd miután a fia elindult a kocsival felfelé, azt látta, hogy a sértett is elindul felfelé, a vasútállomás felé.

Ezt követően vallomásában ismételten immár harmadik alkalommal kijelentette, hogy: „Amíg a fiam kifelé tolatott, én nem figyeltem a két férfira. Utána csak azt láttam, hogy ... elindul, ... pedig meg vissza a házba.” /nyomozati irat 871. oldal utolsó bekezdés/

A tanú vallomása egyértelmű és határozott volt a cselekményt követően rövid idővel is atekintetben, hogy amikor a sértett elindult, semmit nem vett észre rajta, teljesen normális testtartásban ment, nem látott rajta vért sehol, sérülést se, ezt az utcai lámpa fényénél észlelte. Vallomásában ezután ismételten kijelentette, hogy „... meg visszament a házukhoz.” /nyomozati irat 873. oldal 2. bekezdés/

Elmondta a tanú továbbá, hogy „az udvaron néhány percig lehetett csak csupán, mivel a szomszédban megszokottak a veszekedések, erre az esetre sem figyelt fel különösebben, pláne, hogy látta mindketten elindultak látszólag rendben, úgy gondolta, lerendezték a dolgot egymás között. Mivel egyikükön sem látszott, hogy bármi baja lenne” /nyomozati irat 875 oldal 1. bekezdés/

2007. március 12-én került sor ... tanúkenti kihallgatására, aki ez alkalommal elmondta, hogy 22 óra előtti időben indult el otthonról, hogy elmenjen a barátnője munkahelyére, aki este 22 óráig dolgozott a vádbeli időben. Kicsit késésben volt, kb. 5 perccel 10 óra előtt indulhatott el otthonról. Amikor kijött a házból hallotta, hogy ...éknél szólt a zene. Édesanyjával, ...val mentek ki a házból, az édesanyja kinyitotta neki a kaput, ő pedig az udvaron álló autójukhoz ment, és mialatt az édesanyja kinyitotta a kaput és jött be az udvarra, ő eközben még levette a kabátját a kocsinál. Ezalatt azt látta, hogy két ember rohant kifelé ...ék házából az udvaron keresztül a kerítésük bejáratí kapujáig, az egyik ... volt, a másik pedig Ezt követően azt látta, hogy ahogy a nagykapuhoz értek, még az udvaron belül a kapunál, illetve közvetlenül a kapu előtt dulakodni kezdtek egymással, látta, hogy ütötték egymást, majd azt is észlelte, hogy valamelyikőjük felemelt a földről egy beton vagy kődarabot és a másik felé dobta. Afelé dobta, aki a kapuhoz közelebb állt, de a kaput találta el vele, és hallotta is, hogy ez csattant a kapun. Később látta azt is, hogy ... elindult befelé a házuk felé, de nem a járdán ment, hanem a fűvön. Ezt követően, illetve eközben beült az autójába, tolatott kifelé az utcára, tolatás közben látta, hogy ... már kiment ...ék bejáratí kapuján és elindult rögtön felfelé a vasút irányába, amely a ... út végén van. Mivel a sértett az ő házuk irányába jött, oda is ért, ezért óvatosan tolatott ki a kapun,

nehogy elüsse őt. Abba a irányba tolatott, amelybe ő ment, majd az ellenkező irányba indult el. Amikor elindult, akkor a sértett már az autó mögött volt, elhaladt mellette a házukat azonban még nem hagyta el. A visszapillantó tükörből azt látta, hogy a sértett megfordult az úton, és elindult visszafelé abba az irányba, amelybe ő is távozni akart, tehát a vádlotté háza felé jött visszafelé.

Ezt követően ő eltávozott onnan az autójával.

Kihallgatása alkalmával ismételt kérdésre előadta, hogy ő olyat közvetlenül nem látott, hogy a vádlott és a sértett az úton lökdösték volna egymást, ahogy tolatott kifelé, végig hátrafelé nézett, ezért lehetett, hogy lökdösődtek. Vallomása egyező volt édesanyjával avonatkozásban is, hogy sérülést a sértetten nem látott.

Az előzőekben ismertetett vallomásokat értékelve elmondható, hogy ...tanúvallomása az ügy felderítése szempontjából döntő fontosságú tényeket tartalmazott. Kihallgatására nyomban a közvetlen tapasztaláson alapuló észlelését követő rövid idővel, néhány óra elteltével került sor, így emlékanyaga friss volt, míg ... kihallgatása is viszonylag közel az eseményekhez két héten belül megtörtént, és a lényegesebb mozzanatokat illetően megegyezett az édesanyja tanúvallomásával.

Mindkét vallomás döntő mozzanata volt a cselekmény szempontjából az, hogy 21 óra 50 körüli időben látták a vádlott és a sértett közti dulakodás egy részét, és mindketten látták azt is, hogy e verekedés és dulakodás-sorozat a vádlott és a sértett között véget ért, és egyezően tapasztalták azt is, hogy ... előttük, mellettük elhaladva az úton elindult hazafelé, ... vádlott pedig visszament a házba.

Az észlelés körülményeit illetően elmondható, hogy az utcai közvilágítás működött, a gépjármű kiállása során az udvar is meg volt világítva, és a helyszíni szemle jegyzőkönyv, nyomozati irat 225 oldalán az 5. számú fényképfelvétel tanúsága szerint viszonylag közlelő, néhány méter távolságról láthatták a tanúk a történéseket.

...vallomása teljesen egyértelmű volt atetekintetben is, hogy ... sértetten semmiféle vérző vagy komolyabb sérülést nem látott, mikor a házuk előtt elhaladva elindult az úton hazafelé az ... út, vasútállomás irányába.

Ezzel egyező volt ... észlelése is.

Fenti vallomások tartalmából kitűnően két független, és megbízható szemtanú azt látta, 21 óra 50 körüli időben, hogy a verekedés a vádlott és a sértett között véget ért, és a sértett elindult hazafelé, a vádlott pedig visszament a házba. Szükséges volt tehát felderíteni azt, hogy, ha a tanúk vallomása objektíve és szubjektíve is igaz, akkor ... sértett megszúrása már ekkor bekövetkezhetett-e, avagy arra ...házba való visszatérését követően, és ... gépkocsival való elindulása után néhány percen belül kerülhetett-e sor, figyelemmel arra a körülményre is, hogy a mentőszolgálatot a vádlott első alkalommal 22 óra 05 perckor értesítette.

Ennek tisztázásához a bíróság mindkét tanút ezen lényeges körülményekre vonatkozóan a tárgyalás során igen részletesen, mozzanatokat illetően visszatérően is kihallgatta, nyomozati vallomásukat is eléjük tárta, és kisebb eltérések tekintetében a

szembesítések lefolytatta. Felhasználta továbbá a bíróság a helyszíni szemle adatait, a helyszínről készített fényképfelvételeket a vércseppenéses szennyeződések elhelyezkedéséről, továbbá nyilatkoztatta az orvosszakértőket a szűrást követően a sértett cselekvő és járóképességét illetően, illetve az eszméletvesztéssel járó állapot bekövetkezéséhez szükséges idő tekintetében is.

...tanú a bírósági kihallgatása alkalmával minden lényeges kérdést illetően nyomozati vallomásával egyezően adta elő a történeteket, azzal, hogy nyomozati kihallgatása alkalmával még frissebbek voltak az emlékei és pontosabban emlékezett. A bíróság kihallgatása alkalmával a tanú elé tárta a helyszínről készített fényképfelvételeket is. Vallomása egyező volt tekintetben, hogy a vádbeli estén a fiának gépkocsival kellett elmennie, a kocsit a kocsi feljárónál volt a kerítésen belül, ki kellett nyitni a kaput ahhoz, hogy a fia ki tudjon állni. Miközben a fiát kikísérte az udvarra, azt látta, hogy a vádlott és a sértett dulakodtak, a szemben lévő ház kapuját csapkodták. Határozottan felismerte mindkettőjüket, rendesen lehetett látni az akkori világítás mellett. A kaput csapkodták ide-oda, a vádlott lökdöste kifelé a sértettet, lökdöste ki az utcára. Látta, hogy a vádlott a kapun belül volt, a sértett pedig a kapun kívül, majd taszigálást követően a sértett elindult hazafelé, abba az irányba, ahol ő lakott. A tanú saját szemével látta, hogy a sértett elindult hazafelé, határozottan fel is ismerte, és amíg ő látta, a sértett kb. az ő házuk sarkáig jutott el. Ez 10-20 méter lehetett a vádlotték személyi bejárati kapujától. A sértett úgy járt, ahogy egy részeg ember járn szokott. /26. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 25. oldala/

A tanú vallotta továbbá, hogy megvárta amíg a fia elmegy az autóval azért, hogy véletlenül se keveredjen bele semmibe, látta még, hogy valahogy a vádlott is kikeveredett a kapun kívülre, ott is lökdösődtek, és ezután indult el a sértett hazafelé. Ismételt kérdésre a tanú úgy fogalmazott, hogy idő kellett ahhoz, amíg ő kinyitotta a saját kertjük kapuját, és a fia kiállt, és vártak amiatt is, hogy történjen valami, a fiának óvatosan kellett kitolatnia azért mert mindketten voltak az úttesten is. Fenntartotta így nyomozati vallomását abban a részletében is, hogy már kikerültek a dulakodással a vádlott és a sértett a kapun kívüli területre, hiszen ezért kellett vigyázni arra, hogy el ne üsse a fia őket kocsival.

Mind a saját észlelését, mind pedig nyomozati vallomásának elétárását követően a tanú határozottan és következetesen kitartott azon vallomásrészlete mellett is, mely szerint látta a cselekménysor úgy ért véget, hogy a vádlott visszament a házba, a sértett pedig elindult hazafelé.

Lényeges kérdésként a tanú elmondta, hogy a sértett ittasnak látszott miközben elfelé ment, de vérző sérülés nem volt rajta, sem tőle, sem a fiától nem kért segítséget, úgy látszott, hogy a kettőjük közötti verekezés rendben véget ért.

/26. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 28. oldal./

... tanúvallomása a leglényegesebb részletek tekintetében megegyezett ...tanúvallomásával, emellett az állapítható meg, hogy a vádlott és a sértett közti

dulakodás más-más részleteit észlelték a tanúk saját szemükkel, amiatt, hogy különböző cselekvéseket végeztek maguk is e közben.

... levette a kabátját, beült az autóba, mialatt az édesanyja kinyitotta a kertkaput, beállította a gépjármű ülését az induláshoz, így szükségképpen voltak az eseménysornak olyan mozzanatai, amelyet csak egyikük észlelhetett.

Így ... látta vallomása szerint a kapun belüli tettelegességnek azon részletét, amikor a vádlott a kapun belül a földre került és egy nagyobb követ dobott a sértett irányába, amely a kapun belülről csattant, ennek hangját illetve zaját hallotta is. Nem emlékezett pontosan a kapun kívüli úttesten való dulakodás részleteire, bár az a mozzanat megmaradt számára, hogy vigyáznia kellett a tolatás alkalmával, hogy el ne üssön valakit. Tisztán és határozottan emlékezett viszont a tanú édesanyjával egyezően azon részletre, mely szerint a cselekménysor úgy ért véget, hogy a vádlott visszament a házba, a sértett pedig elindult hazafelé. Erről ... elmondta még azt is, hogy mialatt ő orral, ellenkező irányba állt, a sértett elhaladt mellette és a gépjárműve mellett is az ... út irányába, hazafelé tartott.

Kifejezett kérdésre ... határozottan és egyértelműen elmondta, hogy a sértetten semmiféle vérző sérülés nem volt, nem volt véres a ruházata, a mellkasából nem állt ki kés, és véres kést a kezében sem tartott, mialatt hazafelé gyalogolt. Egyező volt vallomása édesanyjával atekintetben is, hogy a sértett tőlük segítséget nem kért, ittasan bár, de rendben távolodott hazafelé, majd kb az ő házuk sarkát elérve a visszapillantó tükörből még azt látta, hogy megtorpant és elindult visszafelé. /26. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 32. oldal/

A tanúvallomások közötti kisebb ellentmondásokra elfogadható magyarázatul szolgált a tanúk együttes meghallgatása alkalmával az, hogy volt olyan része a történéseknek, amelyet mindketten együtt nem tudtak követni.

Amikor ... beült az autójába, be kellett állítania az ülést, így az alatt nem figyelte mi történik. Ugyanígy mialatt ...kinyitotta a fiának a kaput azzal volt elfoglalva, nem pedig folyamatosan a dulakodást követte.

... a sértett mellette való elhaladásáról elmondta, hogy felismerte ...et, az arcát is látta, kb. másfél méter távolságra volt tőle a sértett, majd kérdésre előadta: "Kést nem láttam a mellében, ha lett volna, azt látnom kellett volna."

A tanúk nyomozati vallomását és tárgyalási vallomását értékelve a bíróság a két tanúvallomás egyező részleteit, mint minden tekintetben aggálytalan és meggyőző vallomásrészeket maradéktalanul elfogadta, így ez alapján tényként állapította meg a bíróság:

- azt, hogy a vádlott és a sértett 21 óra 50 körüli időben dulakodott egymással a ... számú családi házon kívül, ez a dulakodás azonban közöttük - mialatt ... kocsjával a szemben lévő házból kitolatott és elindult - véget ért, ...vádlott visszament a házba, ... sértett pedig súlyosabb, vérző sérülés nélkül, ittasan, de egyébként komolyabb

sérüléstől mentesen elindult hazafelé. Mintegy 15-20 méter megtétele után ...-ék háza sarkánál megtorpant és az úton visszafordult;

- ...tanúvallomása alapján állapította meg a tényállás azon részletét, hogy a sértett elindulását megelőzően a vádlottal a kapun kívüli területre is kikerült és ott is dulakodott; erre nézve okszerű következtetést vont le abból, hogy a gépjármű tolatása alkalmával ezért kellett ügyelni az ott tartózkodó személyekre;

- ... tanúvallomása alapján állapította meg a bíróság azt, hogy a dulakodásnak volt olyan része a kapun belül, amikor a vádlott a földre került és egy nagyobb követ a sértett felé dobva a kő a kertkapun csattant.

...és ... tanúvallomása, a helyszíni szemle jegyzőkönyv, és az orvosszakértői vélemények alapján a megyei bíróság ténybeli következtetést vont le arra nézve, hogy ... sértett a szűrást nem akkor szerezte amikor az eseménysornak ...és ... szemtanúi voltak, hanem időben ezt követően néhány perccel később, akkor, amikor az úton visszafordult és ismét elindult a vádlotték háza felé - miután ... kocsival eltávozott, és édesanyja visszament a házba - , és ...vádlott pedig ugyancsak visszajött lakásukból az utcára.

A helyszíni szemle a sértettől származó cseppenések vérszennyeződések a számú vádlotti ház bejárati kapujától zömében 4,1 méterre az úttest bal oldali részén rögzítettek. /nyomozati irat 265 oldal 46. számú kép, 263. oldal 44. számú kép/ míg a legtávolabbi ilyen szennyeződés a bejárati kaputól az ... út irányába 12,3 méterre volt. /nyomozati irat 227. oldal 8. számú kép/.

E nyomok elhelyezkedését megvizsgálva a 20. számú fényképfelvétel /239. oldal/ alapján elmondható, hogy a kb. 120 cm-es átmérőjű körben elhelyezkedő cseppenéses vérszennyeződések a fényképfelvétel tanúsága szerint gyakorlatilag a úttest középső részén, szemben helyezkednek el ...családi házának azon kapubejárati részével, amelyen ... kitolatott. A legtávolabb elhelyezkedő vérszennyeződés - melyet 1. számmal jelölt a nyomozó hatóság - sincs távolabb a 4. és 6. sorszámú fényképfelvételek alapján /223. és 225. oldal/ a fényképfelvételeken látható kerítésen kívüli nagy fenyőfát is tájékozódási pontnak tekintve, mint ...családi házának kapubejárata előtti betonos rész.

A tanúk vallomása szerint ... sértett, amikor ők látták 10-20 méterre távolodott el tőlük, a ház végénél, tehát az 1. számú ponttól távolabb járhatott akkor, amikor megtorpant és visszafordult.

Ha azt feltételezzük, hogy a sértett már ekkor a szűrást elszenvedte volna, és a vérzés a külvilág felé olyan intenzitású lett volna, hogy a ruházatát átvérezve abból cseppenéses vérszennyeződések is az aszfaltburkolatra kerülhettek, azoknak távolabb is folytatódnia kellett volna. Másfelől elképzelhetetlen, hogy a sértett ezen állapotát a tanúk ne észlelték volna, és a sértett bár mindkettőjük előtt elhaladt, tőlük segítséget ne kért volna. Ezzel szemben a tanúk határozottan állították, hogy ... részeg volt

ugyan, de nem görnyedt testtartásban haladt, vérző sérülés rajta nem volt látható, a mellkasából nem állt ki kés, és a kezében sem tartott véres kést.

...továbbá megvárta amíg a fia a gépkocsival elindul, visszazárta a kaput és csak ezután ment be a házba.

Az igazságügyi orvosszakértők kérdésre már írásbeli szakvéleményükben is nyilatkoztak arról, hogy a vérvesztést követően fokozatosan alakul ki egy beszűkült tudatállapot. Ez alatt az idő alatt akár tudatos mozgásra is képes lehet az egyén, majd további vérvesztést követően összeesik és eszméletvesztés lép fel, ehhez akár több perc is szükségessé válhat. A szívszúrás kapcsán véleményezték továbbá, hogy szakértői szempontból pontosan nem határozható meg, hogy egy ilyen jellegű sérülés mikor kezd kifelé vérezni, a szívburrok vérrel való megtelése után dr. Soós Margit szakértő szerint pár perc múlva jelentkezhethet, dr Berecz András szakértő véleménye szerint pedig kb. 1 percen belülre tehető

ez az idő. Szakértői szempontból elképzelhető, hogy akár több 10 métert is képes volt megtenni a sértett.

...és ... tanúvallomása a sértett sértetlenségének észlelésén túl másik alapvető fontosságú részlete az volt, amikor mindketten első kihallgatásuktól kezdve következetesen azt vallották, hogy a verekedés befejezését követően a vádlott volt az, aki saját házukba visszatért, nem pedig a sértett. Vallomásuk szerint a sértett hazafelé indult az úton, legalább 20 métert meg is tett, mialatt a vádlott visszament családi házukba, és ott bent tartózkodott.

A tanúk ezen észlelése - ha a sértett a szúrást gyakorlatilag jelenlétükben 21 óra 50 körüli időben már elszenvedte volna - teljesen ellentmond ... tanú evonatkozásban is megbízható vallomásrészletének, miszerint miután ... sértett benyitott hozzájuk a szobába és a folyosón elvágódott, ... az utcáról, kintről érkezett utána csak be.

Ha ebből a szempontból megvizsgáljuk a vádlotti védekezést, akkor a különböző változtatott vallomásairól elmondható, hogy a szúrás megtörténtét követő mozzanatról, - függetlenül az önkezdés vagy idegenkezdség formájától - ... vallomásaival egyezően az volt, hogy elsőnek a sértett ment vissza a házba, és utána ő csak pár perccel később lépett be oda, amikor már a sértett a folyosón eszméletlenül feküdt.

A vádlotti vallomásokat e körben értékelve elmondható, hogy kihallgatásai és vallomásváltoztatásai alkalmával a vádlott mindvégig a szúrás történtének olyan elmondására törekedett, amelyből az ő vétlensége, illetve az állapítható meg, hogy a sértett saját magát vágta meg. Ezen lényeges mozzanatra fókuszálva vallomásait az elmeorvos és pszichológus szakértők által véleményezett manipulatív szempontok alapján, pszudológias meseszövevvel változtatta. Manipulatív törekvései azonban nem terjedtek ki a bíróság szerint azon lényegtelennek tűnő részletekre, hogy milyen

sorrendben érkeztek vissza a házba, illetve a vádlott a szűrés bekövetkezte után ténylegesen hol tartózkodott. Ezért vallomásai evonatkozásban közelítik a valós történéseknek megfelelő helyzetet az alábbiak szerint:

Első gyanúsítotti kihallgatása alkalmával a vádlott azt adta elő, hogy kikerültek a folyamatosan dulakodás során a házuk előtti útszakaszra, az úton a vádlott ismét elesett, és az enyhén feléje dőlő, hadonászó sértett a lába rúgásaival próbálta meg magától távol tartani. Ekkor már látta azt is, hogy a sértett valamelyik kezében megvillant a kés pengéje, érezte, hogy a sértett a bal könyökét megvágta. Elmondta, hogy miután az aszfalton feltápászkodott, azt látta, hogy a sértett nagy léptekkel megindult visszafelé a ház irányába, további szitkozódások közepette, bement a házba és rögtön ő is utána ment. Amikor beért azt látta, hogy a sértett a konyha előtti folyosón fekszik, és az édesanyja pedig sikoltozik és az mondja, hogy azonnal szólni kell a mentőknek.

Második folytatólagosan gyanúsítotti kihallgatása alkalmával a kés hátra dobásának verzióját úgy adta elő, hogy ő maga folyamatosan az ... út irányába nézett, a sértett pedig hátulról rugdosta őt.

Tovább vonszolta magát, továbbra is rugdosott hátrafelé a lábával, már félig felemelkedő helyzetben volt térdelésből, félig felállt, amikor hajította hátra a kést jobb kezével a bal válla fölött keresztben...

Görnyedt testtartásban vonszolta magát előre tovább, talán 3-4-5 lépést, ekkor tekintett hátra. A sértett pedig szitkozódások közepette indult el a házhoz, a kapun beérve folyamatosan mondta a magáét, hogy szemét, szemét.

Arra a kérdésre pedig, hogy miután hátra dobta a kést látta-e, ezután azt válaszolta, hogy nem is keresgélte, hanem ment továbbá ... után a házba.

Harmadik vallomásában a kapu rángatása közbeni szűrés elszenvedése során előadta, hogy miután valahogy kinyílt a kapu ... rángatására, érezte, hogy az nekicsapódott az egyik sarkának, az meglökte a kaput, lépett egyet vagy kettőt, hátra nézett és látta, hogy ... ott állt a kapuban, előre hajolva, meggörnyedt testtartásban. Jobb kezét a mellkasa bal oldalának szorította és azt mondta, hogy megvágtam magam. Ahogy a sértettel tovább dulakodtak, a sértett kirántotta a vádlottat a kapun kívülre, így kerültek ki az útra, próbálta a sértettet magától távol tartani, a sértett még kettőt vagy hármat belerúgott, mindkét lábán érezte a rúgásait, majd elengedték egymást, a vádlott megfordult az ... út, azaz a vasútállomás irányába, megindult ebbe az irányba, a villanyoszlopig elment, kb. 15-20 lépést, 10-15 métert távolodott el. Elmondása szerint azért nem a házba ment vissza, mert a sértett állt közel a kapuhoz és nem mert visszamenni. Az oszlopnál megfordult, ... pedig a szembe szomszédék háza előtt a hídnál állt ekkor, oldalt feléje, előre görnyedt testtartásban, kb 5-6 másodperc múlva pedig elindult a kapun befelé az ő házukba. A sértett visszament a házba, vallomása szerint késsel a kezében, ezután ő is utána indult a házba, és amikor kinyitotta a

bejárati ajtót és bement, abban a pillanatban sikítást, ordítást hallott az édesanyjától, aki orvosért kiáltott.

A felidézett vallomásrészletek közös eleme, hogy mindegyik szerint a sértett szinte nyomban észlelte azt, hogy szúrt sérülést szenvedett el, és mindegyik változat szerint elsőként ment vissza a szúrás követően a házba, a vádlott röviddel utána ment és már csak az édesanyja sikoltozását észlelte, mivel a sértett a folyosón összeesett.

A legutolsó vallomása szerint ... sértett nem csak észlelte a szíven szúrás tényét, de ez meggörnyedt testtartást idézett elő nála, és a sebből a kést ki is vette és a késsel a kezében indult el visszafelé a házba.

Ez utóbbi variációt a vádlott részletesen a bizonyítási kísérlet alkalmával is bemutatta, és elmondta, hogy a szúrás idején gépjármű nem állt ott. /48. sz. tárgyalási jkv. 27. old., DVD felvétel 37 perc 40 másodperc/

A megyei bíróság szerint ezen vádlotti vallomásból lényeges elemként mérlegeléssel azon - a vádlott által lényegtelennek ítélt és ennél fogva nem manipulált - vallomásrészlet emelendő ki, mely szerint a sértett észlelte, hogy megszúrták, a kést a sebből kivette - ezzel lehetővé tette, hogy a vérzés a külvilágban is viszonylag rövid időn belül megjelenhessen - és a kezében a késsel elindult befelé a házba segítséget kérni, és ez alatt a vádlott az utcán tartózkodott. Rajtuk kívül viszont más nem volt az utcán.

Azt, hogy ez a valóságban is így történt, ... tanúvallomása támasztja alá, aki ezzel egyezően észlelte a sértett visszatérését.

Ehhez logikai úton akként kapcsolható ...és ... észlelése, melynek valóságtartalmával szemben ésszerű kétség ugyancsak nem támasztható, hogy ...és ... azért láthatta ...et az ... út irányába sértetlenül távozni 21 óra 50 körüli időben, mert a szúrás ekkor még nem történt meg, arra csupán azt követően került sor, hogy a tanúk a helyszínről eltávoztak. Ebből okszerűen következik az is, hogy amikor a tanúk azt látták, hogy a sértett eltávozik és ...vádlott visszamegy a házba, az még a szúrás bekövetkezése előtt volt, ellenkező esetben ugyanis a vádlottnak a házban kellett volna tartózkodnia akkor, amikor a sértett kezében a késsel benyitott ...ék szobájába, ez azonban ... vallomása, de valamennyi vádlotti előadás szerint sem így volt.

Az előzőekben részletezett bizonyítékok tartalmából, a fent idézett tények időbeli és logikai összefüggéséből a bíróság ténybeli következtetést vont le arra nézve, hogy a vádlott és a sértett közötti tettelegesség és dulakodás az úttesten 21 óra 50 körüli időben véget ért, a sértett haza indult, a vádlott visszament a házba, ... gépjárművel a helyszínről eltávozott, ...pedig visszament a lakásába, ez idő alatt mintegy 20 méter megtételét követően a sértett azonban visszafordult és ismét ...ék háza felé vette az irányt.

Ténybeli következtetést vont le a bíróság továbbá arra nézve is, hogy mintegy 22 óra körüli időben a vádlott a házból ismét kijött és most már olyan tettelegességbe

keveredett a sértettel, melynek során a szúrás megtörtént, a bejárati kapu és az úttest közötti területen, majd a sértett ezt észlelve a kést a sebből kivéve a házba bement és segítséget kért....éktól.

Ez idő alatt a vádlott az utcán tartózkodott, majd rövid idő elteltével a sértett után ment, és azt látta, hogy ... a folyosón eszméletlenül fekszik.

D/3.

Fenti ténymegállapítások tükrében szükséges volt vizsgálni a bizonyítási eljárás során a kés előkerülésének mikéntjét, valamint a vádlotti védekezés azon mindvégig hangoztatott elemét, mely szerint a vádlott kezében a kés soha nem volt.

Az elkövetés eszközeként szereplő, bűnjelként lefoglalt őzláb markolatú kés teljes hossza 22,5 cm, nyele 13 cm, rajta az őzláb szőrzete és patái, a pengéje 9,5 cm hosszú, egyélű, a tövénél 17 mm széles. A vágóél enyhe ívben elkeskenyedik, hegyben végződik, a kés igen éles, hegyes. Ez a kés vádlott családjában használatos eszköz volt, azt a konyhában, a konyhaszekrény fiókjában tartották, illetve a vádlott vallomása szerint a vádbeli napon a sértett a konyhaszekrényről vette azt magához. A vádlott vallomása szerint a sértett miután felvette a konyhaszekrényen lévő kést, kezében a késsel indult kifelé, majd az ezt követő teljes dulakodás és verekedéssorozatot oly módon hajtotta végre, hogy a kés nála volt. A bizonyítási kísérlet alkalmával a vádlott ezt részletesen is bemutatta, ellentmondásosan nyilatkozott azonban atekintetben, hogy a sértett a kést, miközben őt mindkét kezével ököllel ütötte, avagy két kézzel lökdösték egymást, hol és hogyan tarthatta, a kezében fogta-e úgy, hogy a kés hegye a könyöke felé nézett, ruházatába rejtette, zsebébe dugta-e.

A kés előkerülésének mikéntjére nézve szintén többfajta variációt adott elő a vádlott. Első vallomásában azt mondta, hogy miután kikerültek az ökölütések és rúgások következtében a kapu előtti útszakaszra, ekkor a sértett valamelyik kezében látta megvillanni a kés pengéjét, a kezével csapkodott, lábaival védekezésképpen rugdalt és azt érezte, hogy a sértett a bal könyökét megvágta.

Második vallomásában a kés előkerülése és sorsát illetően mesészerű történetet adott elő, a már felidézettek szerint a kés mialatt ő négykézláb volt az úttesten melléje leesett és így dobta hátra a válla mögött és azzal vághatta meg magát a sértett.

Harmadik vallomásában pedig azt adta elő, hogy még a kertkapun belül, amikor földre került, vágta meg a késsel a könyökét a sértett, majd pedig a kapun kívülre kerülve a sértett mindkét kezével megfogta a rácsot, úgy, hogy egyik kezében volt a kés, amelynek hegye a föld felé nézett.

A bizonyítási kísérletről szóló videofelvételen e mozzanat kapcsán a vádlott később ellentmondásba került atekintetben is, hogy a sértett egyik kezéből átvette a kést a másik kezébe, illetve hogyan foghatta azt a kapu rácsához.

A megyei bíróság a vádlotti védekezés azon elemét, mely szerint a kés a vádlott kezében soha nem volt - a kés hátra dobásának változatát ide nem értve - mérlegeléssel az alábbi szempontok alapján elvetette.

A nyomozó hatóság a bűnjelként lefoglalt őzláb markolatú kést hemogenetikai szakértői vizsgálatnak is alávetette, és azon biológiai nyomkutatást is végzett a hemogenetikus szakértő. Mind a nyomozás, mind pedig a tárgyalás alkalmával kirendelt hemogenetikus szakértő egyező szakértői vélemény adott atekintetben, hogy a kés markolatáról és pengéjéről rögzíteni lehetett olyan biológiai anyagmaradványt, amelyből összehasonlításra alkalmas DNS SE 33 profilt lehetett meghatározni. Mind a markolaton, mind a pengén emberi eredetű vért tartalmazó biológiai anyagmaradvány volt kimutatható. A szakértők elvégezték ... sértett és ...vádlott SE 33 DNS tulajdonságának meghatározását, mely alapján azt állapították meg, hogy a kés markolatán és pengéjén talált biológiai anyagmaradvány /vér/ DNS tulajdonsága megegyezik ... sértett DNS tulajdonságával.

Sem a kés markolatán, sem a pengéjén a szakértők nem találtak olyan biológiai anyagmaradványt, mely a sértettől eltérő SE 33 DNS tulajdonságot mutatna.

A kés markolatán a véren kívül más emberi eredetű biológiai anyagot nem sikerült egyértelműen kimutatni.

A végzett vizsgálat során UV közeli kék színtartományban a kés markolatán gyenge fluoreszcenciát észleltek, mely valószínűsíthetően izzadság nyomokra utal. Az izzadságot - a többi emberi testnedvtől eltérően - nem tudják a szakértők specifikus tesztekkel kimutatni. Ezért a szakértők arról, hogy ... sértett és/vagy ...kezében volt-e a kés, azt véleményezték, hogy a DNS vizsgálat alapján nem lehet egyértelműen nyilatkozni, mivel ...től származó vér mennyisége elnyomhatja az esetlegesen kés markolatán lévő vádlott DNS tulajdonságait, illetve a sértett hámsejtjeinek DNS profilja nem különíthető el saját vérének DNS profiljától.

A Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Kar Igazságügyi Orvostani Intézet által készített szakértői vélemény felvetette annak elméleti lehetőségét, hogy igen csekély valószínűséggel, rendkívül magas költségvonzattal további kísérleteket lehetne végezni az őzláb markolaton lévő esetleges izzadmány nyomok felkutatására, a bíróság szerint ennek azonban ésszerű indoka nem volt.

Minthogy egyébként a vádlotték konyhájában, a vádlott és családja által használt késről volt szó, nincs annak döntő ténybeli jelentősége, hogy a kés markolatán esetlegesen a sértett DNS mintájával keverten izzadmányból származó más DNS profil is fellelhető-e, ugyanis az eredmény pozitív volta esetén sem zárható ki annak lehetősége, hogy a vádlott DNS mintája más alkalommal, röviddel a cselekményt megelőzően került az egyébként is általa és családja által használt késre.

A biológiai anyagmaradványok kutatása az elkövetés eszközén értelmét veszítette továbbá azért is, mert a sértett újraélesztése során, a mentőápoló tevékenysége közben a helyszínen a biztosítása során olyan súlyos hiba történt, mely utóbb már nem volt orvosolható.

Mind a nyomozás, mind tárgyalás keretében részletesen kihallgatott ... mentőápoló vallomásából kitűnt, hogy miután a helyszínre érkeztek, a folyosó, ahol a sértett feküdt igen szűk volt, és a sértett újraélesztését és elsődleges orvosi ellátását ilyen körülmények között kellett végezniük. A sértett ellátásához a helyszínen elmozdították az előszobában lévő cipős szekrényt, illetve a sértett testét is.

Az előszobában lévő szék alatt észlelte a tanú a szóban forgó őzláb markolatú kést, mivel azonban az élesztés során sok mindent kellett csinálnia, és ezzel volt elfoglalva, munka közben megfeledkezett arról, hogy az időközben a helyszínre érkező járőr figyelmeztette arra, hogy ne nyúljon hozzá. Munkája során először a széket betette a konyha melletti kis szobába - ne zavarja és ne kelljen kerülgetnie - , majd a szék alatt lévő holmikat is bedobálta a szobába. Ezek között voltak többek között már az általuk használt ampullák, fecskendők, és ez alkalommal egyébként a helyszínen is vérző sértett ellátása során összevérződött gumikesztyűjével megfogta a kés nyelét, és azt is bedobálta a szobába.

Ezt követően a sértett újraélesztésének eredménytelensége alkalmával összecsomagolták a élesztéshez használt eszközöket, a kést még egy alkalommal megfogta és arrébb tette.

Minthogy az a véres gumikesztyű, melyet a sértett ellátása során használtak érintkezett az elkövetés eszközével, a vérrel szennyezett gumikesztyűvel a mentőápoló nem is egy alkalommal megfogta az őzláb markolatú kést, a késre oly mennyiségben kerültek a sértett vérének DNS tulajdonságai, hogy azok gyakorlatilag elnyomtak minden más esetleg létező biológiai anyagmaradványt is. E hiba utóbb már semmilyen módon nem bizonyult orvosolhatónak.

A vádlotti védekezés azon elemét, amely a kés vele szembeni sértett általi használatára vonatkozott, az orvosszakértők egyértelműen cáfolták. A vádlott arra hivatkozott, hogy a kezében lévő késsel a sértett őt egy alkalommal legalább a bal könyökén megvágta. E sérülésről a már korábban kifejtettek szerint a szakértők egybehangzóan és kategórikusan kijelentették, hogy nem késtől származó, hanem horzsolásos, talajon való elmozdulás révén keletkezett sérülés volt, és ezen túlmenően pedig a vádlotton nem volt semmilyen éllel bíró eszköztől származó vágott, vagy metszett sérülés.

Ezen utóbbi tények ismeretében a bizonyítási kísérletről készített felvétel tartalma alapján a megyei bíróság mérlegeléssel elvetette a vádlott azon állítását, mely szerint mindvégig a sértett kezében volt a kés, és a vádlott azt a sértettel szemben semmilyen módon nem használta.

Az a cselekvőség, amelyet a vádlott a bizonyítási kísérlet során a sértettel való dulakodásról, a sértett vele szembeni támadó fellépéséről és az ő többszöri földre kerüléséről bemutatott egy hosszas bántalmazás-sorozatot írt le. Ezt a cselekvőséget - közöttük számos ökölütést - a sértettnek olyan módon kellett volna a vádlott szerint végrehajtania, hogy mindvégig magánál tartott egy 22,5 cm teljes, 9,5

pengehosszúságú, igen éles és hegyes kést. A bíróság számára teljességgel életszerűtlen és elfogadhatatlan az, hogy a sértett e késsel oly módon verekedte volna végig a konyhából kifelé az úttest közepéig tartó utat, hogy ennek során azt akár egy alkalommal is bizonyíthatóan a vádlottal szemben ne használta volna, avagy e használat során akár saját magának is véletlenszerűen vágott vagy metszett sérülést okozott volna.

Ezzel szemben sem a vádlotton, sem a sértetten nem volt késtől származó külsérelmi nyom - természetesen a szúrást leszámítva -, illetve a vádlott e körben előadott védekezését az orvosszakértők kategórikusan cáfolták.

A bíróság szerint nincs ésszerű oka és indoka annak, hogy egyébként a vádlottal erőfölényben lévő, a vádlottat mindvégig sikeresen bántalmazó sértett miért vett volna magához kést, ha magához vette, azt miért nem használta a vádlottal szemben, illetve amikor hazaindult, miért vitte magával a vádlotték kését. A vádlott és a sértett testfelépítését összehasonlítva elmondható, hogy a sértett erőteljesebb fizikummal rendelkezett, mind a konyhában, mind pedig részben a szemtanúk által is látottan az udvar területén erőfölényben volt a vádlottal szemben, így nem volt szüksége arra, ittassága ellenére sem, hogy ezen erőfölényét egy élet kioltására alkalmas eszközzel is tovább fokozza.

Ezzel szemben egyetlen lehetséges és ésszerű magyarázat a kés előkerülésének időpontjára és mikéntjére nézve az, hogy a vádlott az elszenvedett bántalmazások hatására, miután vert helyzetbe került, oly módon kívánt erőfölénybe kerülni a nála erősebb fizikumú és ütőképesebb sértettel szemben, hogy a másik fél legyőzésére alkalmas eszközt, az özláb markolatú kést vette magához, mégpedig saját konyhájukból. Ennek időpontját mérlegeléssel a már részletezett ténybeli következtetések révén a megyei bíróság - ...és ... tanúk vallomása alapján - akként határozta meg, hogy erre akkor került sor, amikor a sértett az első dulakodás és tettelegesség sorozat befejeztével hazafelé indult, a vádlott pedig visszatért a házba. Amikor a sértett hazafelé indult még biztosan épségben volt, és nem volt más szándéka, minthogy lakására távozzon. Ezzel szemben a vádlott a házukba visszament, és nincs semmi más elfogadható és ésszerű indoka annak, hogy ismételt az utcára kijöjjön és összetűzésbe keveredjen a sértettel, mint az, hogy most már a megfelelő eszköz birtokában elégtételt kívánt venni a sértetten az őt ért korábbi bántalmazások miatt. A megyei bíróság szerint a vádlott manipulatív vallomás-változtatásainak és saját vétlenségét előtérbe helyező előadásának motivációja az volt, hogy ezt a mozzanatot kívánta leplezni védekezése során, nevezetesen azt, hogy a kés úgy került elő, hogy ő visszament érte a házba, elővette a konyhaszekrényből, majd azzal az utcára ismét kijöve elégtételt vett a sértetten.

E./

A megyei bíróság a bizonyítási eljárás keretében ezt követően vizsgálta azt, hogy ... sértett a halálos eredménnyel járó legsúlyosabb sérülése kapcsán - a vádlott által előadott verziókat is figyelembe véve - önkézség avagy idegenkezzség állapítható-e meg. Ennek során a bíróság felhasználta mindkét orvosszakértő által készített írásbeli szakvélemény tartalmát, a bizonyítási kísérletről készített videófelvételt tárgyalás keretében a szakértők jelenlétében levetítette, és a szakértőket a tárgyaláson is részletesen kihallgatta. Ezen túlmenően a bíróság mérlegelésébe vonta mindazon bizonyítékok tartalmát, amelyek a vádlott cselekmény befejezését követő magatartására nézve tartalmaztak ténybeli adatokat. Így a tárgyalás során a bíróság meghallgatta a vádlott és a mentőszolgálat diszpécserével folytatott beszélgetést rögzítő CD lemezt, és tanúként részletesen kihallgatta rendőrség értesítését követően a helyszínre érkezett, valamint az ott intézkedő rendőröket. E tanúvallomások tartalmát összevetette az utóbb készített rendőri jelentések és egyéb eljárási cselekményeket rögzítő okiratok tartalmával is.

E/1.

A vádlott nyomozás során tett vallomásai az önkézség - véletlen baleset - illetve idegenkezzség szempontjából az alábbi variációkat tartalmazták.

Első gyanúsított ki hallgatása alkalmával a vádlott nem tudta megmondani, hogy a sértett a szúrt sérülését mi módon szerezhetette.

Folytatólagos ki hallgatása során első vallomását kiegészítette akként, hogy miközben a ház előtti útszakaszon ő a földre került és a sértettet védekezésésképpen rugdosta, rúgásai miatt kiesett a sértett kezéből a kés, amit ő hirtelen mozdulattal - nehogy a sértett érte nyúljon - megfogott, majd továbbvonszolta magát a földön, háttal a sértettnek. Ezt követően félelmében, hogy a kést minél távolabb tudja magától azt hirtelen mozdulattal hátrafelé dobta. Ennek során nem az volt a szándéka, hogy a sértettben kárt okozzon, hanem hogy minél távolabb dobja a kést, és lehetségesnek tartotta, hogy ennek során sérült meg a sértett.

Kérdésre kiegészítette e vallomását azzal, hogy mellé esett a kés a földre, miközben ő négykézláb vonszolta magát tovább és hátrafelé rugdosott a lábával. Félig felemelkedő helyzetben volt, térdelésből félig felállt, meggörnyedt testtartásban, amikor hátrahajította a kést jobb kezével, a bal válla fölött keresztben. Ennek során a kés pengéjét fogta, így dobta hátra közepes erővel, majd továbbvonszolta magát előre görnyedt testtartásban. Amikor hátra nézett, látta, hogy a sértett elindult a házukhoz szitkozódva.

Harmadik gyanúsított ki hallgatása alkalmával e variációt már nem tartotta fenn, azzal gyökeresen ellentétes tartalmú előadást tett. Eszerint a sértett a ház kapujánál szenvedhette el a szúrást, mégpedig oly módon, hogy ő lökdöste kifelé mindkét kezével a sértett hátát, hogy menjen kifelé, aki kiment a kis kapun, ő pedig belül

maradt és becsapta a kaput. A sértett megfordult, szemben álltak egymással, a sértett a kapun kívül, a vádlott a kapun belül, úgy, hogy a kés a sértett egyik kezében volt, és mindkét kezével megfogta a kaput, annak rácsait, majd mindkét kezével rángatta azt, mert be akart menni rajta. A kapu be volt szorulva, a vádlott indult befelé a házba, amikor megfordult és valahogy kinyílt a kapu a sértett rángatására. A vádlott érezte, hogy nekicsapódott hátulról a kapu az egyik sarkának, azt meglökte a lábával, lépett egyet vagy kettőt és hátranézett, látta, hogy a sértett ott áll a kapuban, előre hajolva, meggörnyedt testtartásban és a jobb kezét a bal oldalára szorította, és azt mondta, hogy „megvágta magamat.”

A boncolásról készített jegyzőkönyv adatai, valamint az ezen alapuló dr. Berecz András által készített igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint a sértett által elszenvedett szúrt sérülés a mellkas bal oldalán, a V. és VI. borda között, a középvonaltól balra 37 mm-re kezdődött és 15 mm hosszan haladt. A szúrcsatorna felülről lefelé irányuló, és a test felszínével 45 fokos szöget zárt be, áthatolt a szívburkon, a szívizmon és a jobb kamrán keresztül hatolt a szívbe.

A szúrcsatorna hossza 75 mm volt.

A külsérelmi nyomok között a mellkas bal oldali elülső részén az emlőbimbók vonala felett 2 cm-rel elhelyezkedő sérülést írtak le, mely 6-7 mm-re tatóngó, haránt irányú, babérlevél alakú és éles szélű bőrfolytonosság megszakításban jelentkezett, ennek belső sebzuga hegyes, a külső sebzuga pedig kissé lekerekített volt. E sérülés a talpsík felett 137 cm magasságban helyezkedett el. A boncolás során a mellkasfalán áthatoló sérülést összekötötték a bőrön látható sérüléssel, majd abba szondát vezetve láthatóvá vált, hogy a szúrcsatorna felülről lefelé- hátrafelé irányult. A szív kiemelését követően észlelték a szakértők, hogy a szúrcsatorna a jobb kamra hátsó falának izomrostjai között ért véget.

Az elkövetés eszközeként lefoglalt 1 db özláb markolatú kés teljes hossza 22,5 cm, pengéje 9,5 cm hosszú, egyélű, a tövénél 17 mm szélességű, a vágóél enyhe ívben elkeskenyedik, hegyben végződik, a kés igen éles és hegyes eszköz volt.

Az írásbeli szakvéleményben, illetve annak kiegészítésében dr. Berecz András nyilatkozott atekintetben, hogy mivel a szúrás kizárólag a lágyrészeken hatolt keresztül, ezért a sérülés létrehozásához viszonylag kisebb erővel történő szúrás is elegendő volt, az létrehozható volt a megvizsgált egyélű özláb nyelű késsel. Véleményezte továbbá, hogy a szúrás iránya és jellegzetessége alapján létrehozható volt szemben álló testhelyzetben felülről lefelé irányuló idegenkezű szúrással. Bizonyos speciális testhelyzetben azonban nem zárható ki a véletlenszerű önkezű szúrás sem. /nyomozati iratok 513. oldal/

A kiegészítő szakértői véleményben a nyomozás egyéb adatai ismeretében a szakértő akként nyilatkozott, hogy a sértett mellkasi szúrt sérülése egyértelműen létrehozható volt felülről lefelé irányuló, szemből történő idegenkezű szúrással. Kevésbé valószínűsítette, de kizárni nem tudta, hogy az eldobott kés okozta a mellkasi szúrt sérülést. Véleményezte továbbá, hogy dulakodás közben oly módon is létrejöhetett a

sérülés, hogy a kés a sértett kezében volt és a gyanúsított a sértett kést tartó kezét fogta, és így következett be a mellkasi szúrás.

A szakértő valószínűtlennek tartotta, hogy a szúrás a kapu rángatása közben keletkezett volna. Ennek kapcsán elmondta, hogy egyrészt a kapu befelé nyílik, tehát a kapun kívülálló sértettnek tolnia kellett volna a kaput ahhoz, hogy az kinyíljon, így a kés a testétől távolodott volna. Másrészt a kapu rácsát és a kés nyelét együttesen megfogva a kés pengéje nem került volna olyan helyzetbe, hogy önmagának felülről lefelé irányuló szúrást okozzon. Végezetül elvileg nem tartotta kizártnak a szakértő azt sem, hogy a sértett beledőlt a felfelé tartott pengéjű késbe. Ehhez azonban úgy, hogy olyan erővel és olyan mélyre hatolva történjen a szúrás, hogy a kés a ténybeli szúrást létrehozza igen nagy valószínűséggel a sértett hasra esésére lett volna szükség. A tárgyalás keretében kirendelt dr. Soós Margit igazságügyi orvosszakértő véleményében kijelentette, hogy a sértetten található felülről lefelé irányuló szúrt jellegű sérülés a test bal oldalán helyezkedett el, ez akár önkezdő, akár idegenkezdő sérülés is lehetett. A szakértő szerint kevésbé valószínű a késbe való beesés során való keletkezése, tekintettel arra, hogy viszonylag nagyobb ellenállást okozó területeken halad át, ezalatt érve részben a ruházat, részben a bőr, részben az izomzat területét, tehát legalább egy közepes erejű erőbehatás kellett ahhoz, hogy a sérülés létrejöjjön, késbe való beleesés során csak akkor feltételezhető, ha a kés valahol erősen rögzítve van, a hegye pedig lefelé áll.

A bíróság a tárgyalás során egymás jelenlétében, együttesen is kihallgatta a szakértőket. A sérülés létrehozásához szükséges erőbehatás mértéke kapcsán a viszonylag kisebb- illetve közepes erőbehatás véleménye körében a szakértők akként egyeztek ki, hogy lényegében az általuk használt fogalomrendszerben az erő nagysága pontosan nem mérhető. Tehát a dr. Soós Margit szakértő véleményében írt legalább közepes erejű erőbehatás kapcsán dr. Berecz András akként pontosította véleményét, hogy mivel nem hatolt be teljes egészében a kés a testbe, csak a lágyrészekben hatolt keresztül, ezért fogalmazott véleményében ekként.

A sérülés keletkezési módjait illetően a tárgyaláson dr. Berecz András orvosszakértői szempontból kategórikusan kizárni nem tudta a sértett késsel történő esetleges megdobásának módját, de ehhez a sértett testének olyan speciális, felső testen előre hajolt helyzetben kellene lennie, amínél lehetséges, hogy ilyen szögben hatoljon be a kés a testébe.

Ezt a keletkezési módot a vádlott maga sem tartotta fenn akkor, amikor a nyomozás során vallomását etekintetben gyökeresen megváltoztatva a szúrás keletkezésének módjául a kapu rángatása közbeni önmagának okozott szúrást jelölte meg.

A kapu rángatása soráni keletkezési móddal kapcsolatban dr. Berecz András szakértő a tárgyaláson akként fogalmazott, hogy összességében nem tartja elfogadhatónak ezt a keletkezési módot, indokai szerint azért, mert ha a sértett hozzá fogja a kapu rácsához

a kést, és ezzel együtt fogja a rácsot, az esetben ha kinyílik a keze és úgy elengedi a rácsot egyúttal a kés kiesik a kezéből, és nem pedig utána megfogja a kést és beleszúrja magába. Ez utóbbi esetben egyébként a szúrás iránya sem feleltethető meg ennek a mozdulatnak.

A védő azon kérdésére, hogy keletkezhett-e a sértett sérülése úgy, hogy a sértett kezében van a kés, a kapu kinyílik, azonban a vádlott sarkában megakad és visszacsapódik az egyébként is beszorult kapu, dr. Berecz András egyértelműen véleményezte, hogy így nem keletkezhett. Ha ugyanis a kést tartó kezével nyomja és tolja a kaput, akkor a kapu megtorpanása és megállása nem eredményezi azt hogy visszacsapódik az ő kezébe. Ha csak az egyik kezével tartja a kést, és a másikkal a kaput a sértett, akkor ez még ennyire sem elképzelhető. /48. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 21. oldal/

Ez utóbbi vonatkozásában is dr. Soós Margit szakértő teljes mértékben egyetértett dr. Berecz András szakértővel. A védő azon kérdésére, hogy a sérülés létrejöhetett-e úgy, hogy a kés viszonylagos rögzítettsége hirtelen megszűnik egy ellentétes erőbehatás következtében, dr. Soós Margit kijelentette, csak akkor ha a kés már benne van a testben, tehát addig nem szabad megszűnnie a rögzítettségnek, amíg be nem jut a testbe.

A védő a kérdést akként pontosította, hogy a sértett kezére egy ellentétes erő hat egy bizonyos ideig, majd ez hirtelen megszűnik, tehát az ebből adódó tehetetlenség következtében létrejöhetett-e a sérülés, az esetlegese kapu kicsapódásából. A szakértő válasza szerint ebből nem, ugyanis, ha a kapu kicsapódik, a sértett keze elmozdul, nincs ami tartsa továbbra is a kést. A kapuvas elmozdul a késsel, pont a saját irányába, akkor sincs akkora tartó erő benne, mikorra odaért a testéhez már elereszti, kimozdul a kés. /48. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 19. oldal/

A bíróság a tárgyalás keretében levetítette a bizonyítási kísérletről készített azon felvételt, amelyen a vádlott részletesen bemutatta az előzőekben is elemzett verzióját. A tárgyaláson a felvétel II. fejezet 16 perc 53 másodpercénél megállításra került a felvétel, annál a helyzetnél, amely a vádlott elmondása alapján azt a beállítást tartalmazta, hogy a sértettnél lévő kés hegye - a kést a kapu rácsához fogva - talaj irányába mutatott.

A bíróság azon kérdésére, hogy a felvételen is látható késtartás mellett a test felszínével 45 fokos szöget bezáró szúrt sérülés bármilyen irányú kapu mozgatással létrehozható volt-e, - tehát meg tudja-e magát bárki is szúrni ilyen késtartás mellett 45 fokos szögben - a szakértők kategorikusan, határozottan és egyértelműen kijelentették, hogy ez nem lehetséges.

A szakértők előzőekben említett tárgyalási vallomása, majd a bizonyítási kísérletről szóló felvétel megtekintését követő nyilatkozatai azt a keletkezési módot, melyet a

vádlott legutolsó verziójaként, harmadik gyanúsított kihallgatása alkalmával előadott, és amely mellett utóbb kitartott, kategórikusan kizárták.

Fenti keletkezési mód kizárása mellett dr. Soós Margit igazságügyi orvosszakértő határozott véleményt formált atekintetben is, hogy a sértett késbe való beleesés során nem szerezhette a sérülést, mivel a részben ruházat, részben a bőr, részben az izomzat területén - mint ellenállást okozó területeken - áthaladó szúrás során egy közepes erejű erőbehatásra volt szükség ahhoz, hogy a sérülés ilyen mélységben és formában létrejöjjön. A szakértő szerint pedig késbe való beleesés során ez csak akkor feltételezhető, ha a kés valahol erősen rögzítve van,

- mindaddig amíg a kés a testbe be nem jut - a hegye pedig lefelé áll. Ez a helyzet a védői kérdés alapján egyrészt nem feleltethető meg a kapu rángatása közbeni rögzítettségnek, másrészt ilyen helyzetre vonatkozó egyéb ténybeli adat a két évig tartó bizonyítási eljárás során nem merült fel.

A szakértők szerint a sérülés elhelyezkedését és irányát tekintve a legvalószínűbb keletkezési mód az idegenkezű elkövetési mód. Dr. Berecz András a tárgyaláson kifejtette azt is, hogy a boncolás során szondát bevezetve a sérülésbe szögmérő alkalmazása mellett rögzítették, hogy milyen irányban és szögben hatolt be a kés a sértett testébe, tehát azt hogy felülről lefelé, hátrafelé irányulóan, a test felszínével 45 fokos szöget bezáróan hatolt be a kés a sértett testébe. Szándékos önkezű elkövetéseknél nem ez a szúrásirány a jellemző.

A sértett testmagassága, amely 184 cm volt, lehetővé tette a felülről lefelé irányuló, szemben álló testhelyzetből az idegenkezű elkövetési módot.

Az előzőekben részletezett egyéb variációk megnyugtató kizárása mellett is csupán legvalószínűbb keletkezési mód formájában adtak véleményt a szakértők az idegenkezű elkövetésről, és csupán orvosszakértői szempontból az önkezű elkövetés lehetőségét kizárni nem tudták.

Ezen valószínűségi vélemény mellett annak eldöntése során, hogy a sértett saját magának okozta-e a szúrt sérülést, avagy azt szemből idegenkezű módon, a vádlott cselekvősege révén szenvedte-e el, ezért a megyei bíróság a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok tartalmát is mérlegelésébe vonta.

A bizonyítékok e köréhez okszerűen kapcsolható a vádlott cselekményt követő viselkedésének részletes elemzése, és ennek felderítése érdekében beszerzett bizonyítékok tartalma.

A megyei bíróság a tárgyalás során meghallgatta a vádlottnak a mentőszolgálat diszpécserével folytatott beszélgetését, mely telefonbeszélgetésre első alkalommal 22 óra 05 perckor, második alkalommal pedig 22 óra 12 perckor került sor.

A felvétel tanúsága szerint első alkalommal nyomban a sértett sérülésének bekövetkezését követően a vádlott érzelmileg túlfűtött hangulatban és mindenképpen

az események hatása alatt álló lelkiállapotban azt közölte a mentőszolgálat diszpécserével, hogy „belevágtam a kést”.

E hangfelvételen rögzített közlés természetesen beismerő vallomásként nem értékelhető, ugyanakkor a vádlott cselekmény után tanúsított magatartásának megítélése szempontjából, továbbá az önkezdés, idegenkezdeség eldöntésének mérlegelése során mindenképpen jelentőséggel bírt. Ezen érzelmileg felfokozott idegállapotban ugyanis a vádlott még nem véletlen balesetre, nem önkezdésre hivatkozott, hanem azt a tényt közölte, hogy „belevágtam a kést”.

A rögzített bejelentési hanganyag evonatkozásban szó szerint a következőket tartalmazza:

Diszpécser: - de milyen szívtájékon? Mi az, hogy szívtájék, mi történt akkor ...

...: - belevágtam a kést!

Diszpécser: - belevágta a kést valakibe igaz? .

...: - igen igen igen, nagyon gyorsan ...

Diszpécser: - És ki az akibe belevágta a kést?

....: - Nagyon sürgősen jöjjenek, nagyon sürgősen, mert vérzik!. Nem tehetek róla.../A beszélgetés a vádlott alábbi közlésével ért véget:/

...: - Anyu nem kell, nem kell, nem fog meghalni, ha meghal, akkor nem baj."/ Nyomozati irat 591-593 oldal/

A mentőszolgálat felé 22 óra 12 perckor tett ismételt bejelentése alkalmával a diszpécser kérdezgette a vádlottat arról, hogyan történt a szúrás, a vádlott szúrta-e le, erre azt válaszolta, hogy az életemet mentettem, illetve kifejezett kérdést tett fel a diszpécser arra nézve is, hogy védekezésből szúrta-e le, melyre igennel válaszolt.

A bíróság a mentőszolgálat diszpécserével készített hangfelvétel elemzéséhez, a beszélgetés mögött hallható háttérzajok, a vádlott más irányú, esetleges háttér közléseinek felderítése érdekében igazságügyi hangtechnikai szakértőt is bevont az eljárásba. Fényes Péter szakértő azonban a rendelkezésre álló hangfelvétel tartalma alapján további adattal szolgálni nem tudott, ez alapján érdemi információ nem volt nyerhető.

A bíróság tanúként kihallgatta a mentőszolgálat diszpécserének értesítésére a helyszínre kivonuló rendőr-járőröket, a ... Rendőrkapitányság részéről mindazokat akik a cselekmény kapcsán a vádbeli időben intézkedtek, beszerezte az ügyeleti napló bejegyzéseit, illetve megkeresést intézett avonatkozásban, hogy ha a helyszíni intézkedések kapcsán szükségessé vált közlésekről a rádióforgalmazás hanganyaga esetleg további információkat tartalmaz, úgy azt is a bíróság részére küldjék meg. Nyomozati iratok 181-183 oldalán található rendőri jelentés tanúsága szerint ... rendőr-főtörzsőrmester és ... rendőr-törzsőrmester a szolgálat teljesítése során 2007. február 27-én 22 óra 10 perckor az ügyeletvezető utasítására jelent meg szám alatt,

mivel a mentőszolgálat diszpécserre értesítette az ügyeletet, hogy ott egy embert mellkason szúrtak. A helyszínre érve a jelentés tanúsága szerint 22 óra 15 perckor a járőröket ... fogadta, aki elmondta, hogy „... . szám alatt lakó barátjával egész nap otthon italoztak, az italozást követően szóváltásba keveredett. A fenti cím előtti útszakaszon szóváltás dulakodásig fajult, aminek következtében a barátja megszurta magát a mellkasán, és olyan súlyos sérülést szenvedett, hogy visszament a házba és ott összeesett, ... elmondása szerint."

A jelentés tartalmazza ezen felül, hogy 23 óra 08 perckor ... mentőtiszt közölte, hogy ... elhunyt. Ugyanezen időpontra nézve rögzíti a jelentés, hogy ...t megbilincseltek, mivel tartani lehetett a szökésétől, illetőleg idegállapota megváltozott a halál hírére.

A jelentés tanúsága szerint 23 óra 15 perckor a helyszínre érkezett ... rendőr-alezredes és ... rendőr-őrnagy, akiknek a járőrök a fentiekről beszámoltak és az intézkedést átadták, majd pedig 23 óra 45 perckor ... rendőr-alezredes és ... rendőr-őrnagy úr ...-t előállította vérvétel céljából a ... Orvosi Ügyeletre.

00 óra 05 perckor a helyszínre érkezett továbbá a rétsági bűnügyes vonulós szolgálat ... rendőr-hadnagy és ... rendőr-hadnagy személyében, akiknek további intézkedés végett a helyszín átadásra került.

A nyomozás során tanúként hallgatták ki ezen jelentés készítőjét, így ...t és ...ot is.

2007. szeptember hó 25.-én tett tanúvallomása alkalmával ... elmondta, hogy a ... Rendőrkapitányságon dolgozik járőr-vezetőként. Kihallgatása során elé tárták az általa készített jelentést, majd ennek megtekintését követően akként vallott, hogy az ügyeletes utasítására értek ... rendőr-törzsőrmester úrral a helyszínre a ...-ben megadott címre. Gyakorlatilag velük együtt érkeztek oda a mentősök is, akik egyből a sérültet keresték. Amikor a házhoz értek, a ház előtt az utcán állt egy fiatalember, az tűnt fel rajta, hogy erősen ittas volt és zavarodott volt a viselkedése. A fiatalembert igazoltatták a ház előtt, ekkor derült ki, hogy ...nek hívják. Zavarodott volt, összefüggéstelenül beszélt, és amikor kérdezték tőle, hogy mi történt, ő nekifordult a kerítésnek, háta mögé tette keresztben a kezét és mondta, hogy bilincseljék meg, vigyék be. Ehhez kapcsolódóan még annyit mondott, hogy „Én voltam. Megöltem vagy leszúrtam". Azt nem mondta, hogy kit szúrt le és mivel.

Ekkor ... arra utasította ... törzsőrmestert, hogy maradjon kint ...nel, ő pedig bemegy a házba és megnézi mi történt.

A házban találták fel a sértettet, és mialatt a sértett ellátása történt, ... egyáltalán nem ment be a házba, végig kint volt ...dal a kapu előtt.

Olyan is volt, hogy ... cserélt ...dal és ő maradt kint ...nel, ekkor ismét beszélt a vádlottal, aki ekkor már azt mondta neki, hogy ... saját magát szúrta meg egy késsel.

Vallomása szerint a tanú kérdezte a vádlottat, hogy miért mond most mást, mint korábban, mivel először azt mondta, hogy ő volt, a vádlotton a tanú szerint látszott, hogy erre zavarba jött és nem a kérdésére válaszolt, hanem teljesen másról, oda nem illő témáról kezdett el beszélni.

Elmondta a tanú azt is, hogy amikor a mentősök kijöttek a vádlott hirtelen azt mondta, hogy ő rosszul van, megrogyott a szívéhez kapott. Erre a mentősök betették a mentőbe és megvizsgálták EKG-val. Ez a viselkedés szokatlan volt a tanú számára, mivel addig amíg a mentősök nem jöttek ki a házból, addig nem volt semmi panasza, akkor változott meg így a viselkedése, amikor megjelentek a mentősök. Ekkor derült ki az, hogy a sértett meghalt, a vádlottnak megváltozott hirtelen az állapota, még zavartabb lett össze-vissza beszélt, ezért most már hátrabilincseltek a kezét.

A nyomozás során ugyancsak 2007. szeptember 25-én kihallgatott ... vallomásaiban elmondta, hogy az ügyeletes tiszt értesítését követően ...-ral kb 5-10 perc múlva értek a helyszínre. A ház előtti hídon állt egy férfi, odamentek hozzá, megkérdezték, hogy mi történt. Ő egyből mondta, hogy ő szúrta meg a ...t és biztos, hogy meghalt, bent van a konyhában. Az alapján amit a férfi elmondott nekik, megbilincseltek őt, és átvizsgálták a ruházatát ...-ral. A nála lévő személyigazolvány alapján megállapították, hogy valamilyen ...-nek hívják, a fiatalember egyébként odafordult a kerítéshez, mutatta a kezét, hogy bilincseljék meg, vigyük el. Ezt követően beültették a járőr autóba és ő ott maradt vele addig, amíg ... bement a házba megnézni, hogy mi történt. Miután megbilincseltek, azt követően pár másodperc múlva már mást mondott arra vonatkozóan, hogy mi történt, azt mondta, hogy ... elővett egy tört és azzal megszurta saját magát. Majd azt mondta, hogy ő el akarta venni a tört és az valahogy beleállt ...-ba. Ezt követően összefüggéstelenül beszélt.

A tanúk nyomozati vallomását összevetve a felidézett és általuk készített rendőri jelentés tartalmából elmondható, hogy a rendőri jelentésben nem került általuk rögzítésre az az igazán lényegesnek tekinthető momentum, hogy kiérkezésüket követően nyomban a vádlott előttük elismerte, hogy ő szúrta meg a sértettet, megölte, leszúrta, és nekifordult a kerítésnek, háta mögé tette keresztben a kezét és kérte megbilincselését, amire egyébként akkor nyomban sor is került. A jelentés csupán azt a vallomása szerinti módosított, második verziót rögzítette, mely szerint a vádlott arról számolt be, hogy barátja megszurta magát a mellkasán, visszament a házba és ott összeesett.

A rendőri jelentés tartalmát összevetve a rendelkezésre álló egyéb adatokkal további ellentmondások állapíthatók meg. A nyomozati iratok 919. oldalán őrizetbe vétel elrendeléséről szóló határozat tartalma szerint az őrizet kezdő időpontja 2007. február hó 27. én 23 óra 08 perc. A nyomozati iratok 1212. oldalán lévő vérvételi jegyzőkönyv tanúsága szerint a ... Központi Orvosi Ügyeleten a vádlottal szemben alkalmazott vérvétel időpontja 2007. február 28-án 00 óra 30 perc volt az első alkalommal, a második alkalommal pedig 01 óra. A rendőri jelentés szerint ezzel szemben 23 óra 45 perckor állították elő a vádlottat vérvétel céljából a ... Orvosi Ügyeleten.

Fentiek alapján szükséges volt tisztázni azt, hogy a vádlott helyszínen tanúsított viselkedése alapján megbilincselésére ténylegesen mikor és milyen okból került sor,

milyen kijelentéseket tett a helyszínen intézkedő rendőr-járőrök előtt, illetve, hogy a rendőri jelentés az időbeliséget és sorrendiséget illetően megbízható adatokat tartalmaz-e.

Az iratok között rendelkezésre állt további ... rendőr-főhadnagy által készített második rendőri jelentés is, aki a helyszínre 00 óra 05 perckor érkezett ki ... rendőrhadnagy társaságában. A jelentés tartalma szerint a helyszín biztosítását végző járőrök, így ... és ... jelentették neki, hogy szám alatti lakos előzetes közös italozás után dulakodás során késsel leszúrta barátját, ... út szám alatti lakost. A szűrés következtében ... 23 óra 08 perckor elhunyt, az elkövetőt pedig ... és ... a ... Rendőrkapitányságra előállította.

A bíróság a tárgyalás során részletesen kihallgatta ...ot, ...t és ...t annak érdekében, hogy a történések időbeni sorrendjét pontosan rögzítse, további tanúként hallgatta meg ...t és ...t is. A tanúk kihallgatása során a bíróság részletesen nyilatkoztatta őket arról, hogy a helyszínen jelenlévő személyek közül milyen adatok, milyen tények vagy történések birtokában került sor a vádlott elkövetőkénti kiválasztására, és vele szembe további intézkedések megtételére.

... és ... a tárgyalás során egybehangzóan adta elő és kitartott nyomozati vallomásának azon állítása mellett következetesen, hogy a helyszínre érkezésüket követően a kapuban őket a vádlott fogadta, aki előttük olyan kijelentést tett, hogy leszúrta a sértettet és ennek megfelelően a kerítésnek fordult, hátra tette a kezét és saját maga kérte megbilincselését. Ezen mozzanatot mindkét tanú egybehangzóan, határozottan és következetesen adta elő.

Ezzel összhangban álló tanúk vallomása atekintetben, hogy a vádlottal szemben ezt követően milyen intézkedéseket tettek, hogy rá felváltva vigyáztak, hogy járőr autóba ültették, majd pedig a sértett halálhírére megváltozott viselkedését követően „őrizetbe vételére” is sor került.

A tanúk vallomása egyező volt atekintetben is, hogy a rendőr-járőrautóba való beültetésekor - kérésének megfelelően a vádlottat már megbilincseltek - illetve erre logikailag abból is következtek a vádlottak vallomásuk során, hogy amikor viszont a sértett halálhírére a vádlott rosszulletet adott elő és a mentősök megvizsgálták, az EKG vizsgálatához róla a bilincset le kellett venni.

Arra nézve a tanúk nem tudtak elfogadható magyarázattal szolgálni, hogy ha a vádlott előttük olyan kijelentést tett, mint amelyet ők tanúvallomásuk során elmondtak - amely szerint felelősségét nyomban elismerte - , akkor a jelentésben miért csupán a vádlott által módosított, későbbi második verzió került bele, amely szerint a vádlott elmondása arra vonatkozott, hogy a sértett saját magát szúrta meg.

A bíróság tanúként hallgatta ki a ... Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályvezetőjét ...t, aki az ügyelet értesítését követően osztályvezetőként helyettesével érkezett a

helyszínre, mint ahogy az kiemelt bűncselekményeknél szokásos. Vallomása szerint amikor a helyszínre érkezett ... a gépkocsiban ült, majd a bűnügyi igazgatótól azt az utasítást kapta, hogy még a megyei forrányomosok meg nem érkeznek, a vádlottat az ittasság megállapítása végett állítsa elő vérvételre a ... Orvosi Ügyeletre. Ezt a helyettesével meg is tették, elindultak a vádlottal ... felé. Tanúvallomásában elmondta azonban, hogy útközben a gépkocsiban beszélgettek a vádlottal, próbáltak tájékozódni tőle, hogy mi történt, hogyan történtek a dolgok. A vádlottról a tanú elmondta, hogy hullámzó volt a hangulata, hol olyan kérdéseket tett fel, hogy mit kaphat ő ezért, később pedig azt nyilatkozta, hogy semmi köze hozzá. Volt olyan, amikor olyan kijelentéseket tett, hogy mit tett ő, milyen örülségeket csinált.

A tanú elétárva a rendőri jelentésben és a vérvételi jegyzőkönyvben szereplő adatokat az volt megállapítható, hogy a tanú vallomásában is alátámasztotta a vérvételi jegyzőkönyvön szereplő időpont a mérvadó a vérvétel szempontjából, tehát a rendőri jelentés e tekintetben is pontatlan.

Kihallgatta a megyei bíróság ...t is, aki ... mellett a vádbeli időben bűnügyi osztályvezető-helyettesként teljesített szolgálatot. A történések sorrendjét a tanú ...val egyezően adta elő, és vallomása egyezett tekintetben is, hogy miközben szállították és vérvételre előállították a vádlottat, útközben beszélgettek vele a kocsiban. Viselkedése kezdetben higgadtnak tűnt, azon aggódott, hogy mennyit lehet ezért kapni, illetve a tanú emlékezete szerint olyat is kijelentett, hogy de nagy hülyeséget csináltam, még ezzel ellentétes közlései a tanú emlékezetében nem maradtak meg.

...t a bíróság kihallgatta avonatközásban is, hogy az őrizetbe vételi határozatra írt 23 óra 08 perces időpont miért került, illetve akkor hogyan kell érteni azt, hogy a vádlottat a helyszínre érkezését követően saját kérésére nyomban megbilincseltek. A tanú vallomása szerint az, hogy valakit előállítanak, azt jelenti számukra, hogy a kényszerintézkedést megkezdték vele szemben, konkrétan nem tudott válaszolni arra a kérdésre, hogy miért került a kényszerintézkedés kezdő időpontjaként 23 óra 08 perc - ami egyébként a sértett halálának időpontja - feltüntetésre.

A rendelkezésre álló okiratok tartalmát és a részletesen kihallgatott számos tanú vallomását értékelve a megyei bíróság azt állapította meg, hogy az iratok között fellelhető rendőri jelentés - amelyet ... és ... készített - az időpontok tekintetében több pontatlanságot tartalmaz, az inkább egy utólagosan, a sértett halálának időpontjához viszonyítottan készített jelentés, illetve egy olyan dokumentum, amelyből az ügy szempontjából lényeges információk is kimaradtak.

Így a bíróság a rendőri jelentés tartalmával ellentétben, mérlegeléssel a kihallgatott ..., ..., ..., ..., ... és ... vallomásai alapján állapította meg a tényállás vonatkozó részét a vádlott viselkedését illetően a járőrök helyszínre érkezését követően, valamint azt, hogy saját szerepét illetően megbilincselését követően is többször ellentmondásosan nyilatkozott, illetve zavarodottan viselkedett. Ez utóbbi momentumra nézve a vádlott

ittasságával összefüggésben az elmeorvos-szakértők részletesen nyilatkoztak, és ezt korábban a bíróság már értékelte is.

A kifejtettek alapján a védelmi érveléssel szemben a megyei bíróság az e körben is lefolytatott széleskörű bizonyítás eredményét akként értékelte, hogy az intézkedések pontos sorrendje, tartalma és időpontja a kihallgatott tanúk vallomásai alapján állapítható meg.

Az előzőekben részletezett bizonyítékok alapján a megyei bíróság az orvosszakértők véleménye alapján a legvalószínűbb elkövetési módot, a szemből, idegenkezű szúrás révén felülről lefelé irányuló mozdulattal legalább közepes erővel történő idegenkezű szúrást állapította meg, mivel azt a vádlott által a mentőszolgálat diszpécserre felé tett bejelentés során tett tényközlése, valamint a cselekmény befejezése után tanúsított felelősségét elismerő magatartása is alátámasztotta. A vádlott egyéb tényközlései az alkoholos befolyásoltsággal összefüggő zavarodottság, illetve a manipulatív saját felelősségét menteni igyekvő viselkedés részének tekintette a bíróság.

-.-.-.-.-

A védelem érvelése során hivatkozott arra, hogy jelen ügyben a nyomozás során született a kényszerintézkedés kapcsán olyan határozat, amely a vádlottal szemben az alapos gyanú gyengülésre hivatkozott. Ezzel összefüggésben a bíróság utal arra, hogy a nyomozás akkori állásához képest jelen bizonyítási eljárás során az ügy felderítése számos értékelhető adattal és bizonyítékkal gazdagodott;

- így már a nyomozás során lefolytatott bizonyítási kísérlet, de a tárgyaláson az orvosszakértők együttes kihallgatása egyértelműen kizárta a sérülés keletkezési módját illetően a vádlott által előadott variációt;
- a szaktanácsadó tanúkénti kihallgatásával, a poligráfus vizsgálat eredménye megalapozottan értékelhető volt;
- az elkövetés eszközén a sértetten kívül álló személytől származó biológiai anyagmaradvány rögzítését az a súlyos hiba tette kizárttá, amely szerint a kést a sértett vérével szennyezett gumikesztyűvel legalább kétszer megfogták és áthelyezték;
- az intézkedő rendőrök részletes tanúkénti kihallgatásával a rendőri jelentések pontatlansága volt megállapítható;
- végezetül pedig a más általi elkövetés lehetősége logikai úton kizárható volt.

-.-.-.-.-

A megyei bíróság III. pont alatt részletezett bizonyítékok előzőekben írt mérlegelését összefoglalva a megyei bíróság ténybeli következtetésekkel, logikai úton megállapította a releváns történések sorrendjét, melyek alkalmával a vádlotti

védekezés egyes elemeit tételesen cáfolta, és ezzel párhuzamosan a más általi elkövetés lehetőségét logikai úton megnyugtató módon ugyancsak kizárta.

IV.

A megyei bíróság a III. pont alatt kifejtett bizonyítékok mérlegelése révén a II. pont alatt rögzített tényállás alapján ...vádlott bűnösségére következtetett, és cselekményét 1 rb. a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és eszerint minősülő és büntetendő emberölés büntettének minősítette az alábbi szempontok figyelembe vételével.

A vádlott védekezése során arra hivatkozott, hogy lényegében ... sértett volt az, aki őt megtámadta, aki őt súlyosan többszörösen bántalmazta, ennek ellenére ő különösebben nem bántotta a sértettet. E védekezés lényegében jogi szempontból jogos védelmi helyzetre való hivatkozást jelentett.

A megyei bíróság szerint a vádlott javára jogos védelmi helyzet fennállta nem állapítható meg.

A tényállás felderítése során a bizonyítékok mérlegelése körében kifejtettek szerint világossá vált, hogy a vádlott és a sértett közti dulakodás-tettlegesség-sorozat nem egyetlen cselekménysor formájában zajlott le, hanem annak két egymástól jól elkülöníthető része volt. A történések kezdeti szakaszában valóban a megállapított tényállás szerint is ... sértett rátámadt a vádlottra, a konyhában a vádlott a dulakodás során beesett a tűzhely mellé, feldöntötte a ruhaszáritót, több ütés, rúgás érte, majd folyamatosan dulakodva haladtak kifelé a házból a sértettel, melynek során a kapu előtti területen a vádlott ismételten földre került és ott őt a sértett tovább bántalmazta. ...és ... tanúk vallomása alapján a megállapított tényállás szerint azonban 22 órát megelőzően néhány perccel a vádlott és a sértett közt tettlegesség véget ért. Ennek során a sértett hazaindult, a vádlott pedig bement a házba. Ezen a ponton a vádlottal szembeni korábbi támadó jellegű sértetti fellépés mind időbelileg mind ténybelileg véget ért.

Ezt követően néhány perccel később, miután a vádlott ismét kijött a házból, a sértett pedig az úton visszafordult és újólág tettlegességbe kerültek egymással, már egy olyan párbajjellegű, úgynevezett kocsmái kihívás típusú kölcsönös verekedés volt, melynek során mindkét fél a jogtalanság talaján állt. Ennél fogva a vádlott alappal jogos védelmi helyzet fennálltára nem hivatkozhat.

Az irányadó tényállásból kitűnően a vádlott az elszenvedett korábbi bántalmazások miatt a vele szemben erőfölényben lévő sértetten oly módon kívánt elégtételt venni, hogy az emberi élet kioltására alkalmas 22,5 cm teljes, 9,5 cm pengehosszúságú, igen éles, hegyes, őzláb markolatú kést szemből, álló helyzetben, felülről lefelé, hátrafelé irányulóan legalább közepes erővel a sértett mellkasának bal oldali részébe szúrta.

Ennek következtében a sértett a mellkas bal oldalán az V. és VI. borda között a középvonaltól balra 37 mm-re kezdődő, 15 mm hosszú, szúrt sérülést szenvedett, mely szúrás a mellkasfalán áthatoló 75 mm szúrcsatornát eredményező volt és a szív jobb kamra hátsó falának izomrostjai között ért véget.

Az elkövetés ilyen körülményei mellett a vádlott a megyei bíróság szerint feltétlenül felismerte annak reális lehetőségét, hogy a sértett halálát okozhatja, és bizonyítottan legalábbis e lehetőségbe belenyugodva cselekedett.

Ennél fogva a megyei bíróság a vádlott cselekményét a Btk. 166. § /1/ bekezdése szerinti emberölés büntettének minősítette, melyet bizonyítottan, legalábbis eshetőlegesen szándékkal követett el.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során az alábbi bűnösségi körülményeket értékelte.

Súlyosító körülményként értékelte a bíróság a vádlott elkövetéskori ittasságát, és az élet elleni cselekmények számának országos és helyi növekedését.

Enyhítő körülményként értékelte a szándék eshetőlegesen voltát, a sértett provokatív magatartását, az elkövetés óta eltelt időt, a vádlott büntetlen előéletét és azt, hogy a cselekmény során maga is 8 napon belül gyógyuló, könnyű sérüléseket szenvedett.

A felsorolt bűnösségi körülmények alapján a megyei bíróság a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok, és a Btk. 83. §-ában meghatározott büntetés kiszabási elvek során a rendelkező részben írt tartamú - középértékhez közeli - végrehajtandó szabadságvesztés főbüntetés kiszabását látta szükségesnek.

A vádlott jelen cselekmény alapján méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért őt a megyei bíróság mellékbüntetésül a Btk. 53. és 55. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írt tartamban eltiltott a közügyek gyakorlásától.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása a Btk. 43. § a) pontján, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezés a Btk. 99. § (1) bekezdésén alapul.

A bíróság a Be. 155. § (1) (2) és (8) bekezdése alapján rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyak sorsáról.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére a vádlottat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Balassagyarmat, 2010. év június hó 15. napján

Molnár Ferencné dr. sk. a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott Molnár János és Szendrődy György ülnökök helyett is.